

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 86

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 28 de març del 2006

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 2409/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Diego Manuel Guasch i Díaz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a supressió del vol Eivissa-Madrid per part de la companyia Spanair. (**Decaiguda**) 4414
- 2) RGE núm. 2407/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conveni entre l'ib-salut i l'associació Alba. (**Ajornada**) 4414
- 3) RGE núm. 2411/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicent Tur i Torres, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a obres a les carreteres d'Eivissa. 4414
- 4) RGE núm. 2410/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Patrícia Abascal i Jiménez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a incidència de les obres en temporada turística. 4415
- 5) RGE núm. 2403/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a actuacions sobre l'oferta turística de camp de golf més hotel. 4417
- 6) RGE núm. 2404/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures de seguretat a les dependències de l'administració de Justícia. 4418
-
-

7) **RGE núm. 2406/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Eduard Puche i Castillejo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a potenciació del programa Alter. 4418

8) **RGE núm. 2408/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a palau de congressos i convencions a Eivissa. 4419

9) **RGE núm. 2405/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar i Cardell, del Grup Parlamentari Popular, relativa a campanya per prevenir agressions en els centres de salut. (**Retirada**) 4419

10) **RGE núm. 2412/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a deutes amb els centres educatius públics. 4420

11) **RGE núm. 2441/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Eduard Riudavets i Florit, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a l'opinió experta dels professionals de l'educació. 4421

12) **RGE núm. 2413/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a col·legi en situació urbanística irregular. 4422

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 7607/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de funció pública. 4423

III. MOCIÓ RGE núm. 2328/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria d'aigües subterrànies, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 7606/05. 4431

IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) **RGE núm. 1442/06**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a aplicació de la legislació del tabac a la comunitat autònoma de les Illes Balears. 4435

2) **RGE núm. 1242/06**, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reconsideració dels projectes d'autovies a Eivissa. 4440

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia senyores i senyors diputats. Començam la sessió plenària d'avui. El primer punt de l'ordre del dia consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 2409/06, de l'Hble. Diputat Sr. Diego Manuel Guasch i Díaz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a supressió del vol Eivissa-Madrid per part de la companyia Spanair.

La primera pregunta RGE núm. 2409/06 decau.

I.2) Pregunta RGE núm. 2407/06, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conveni entre l'ib-salut i l'associació Alba.

La segona pregunta RGE núm. 2407/06. Aquesta pregunta ha quedat ajornada.

I.3) Pregunta RGE núm. 2411/06, de l'Hble. Diputat Sr. Vicent Tur i Torres, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a obres a les carreteres d'Eivissa.

I passam a la tercera pregunta RGE núm. 2411/06, relativa a obres a les carreteres d'Eivissa que formula el diputat Sr. Vicent Tur i Torres del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, supòs que vostè sap que en aquests moments hi ha quatre grans o importants obres públiques de carreteres executant-se a l'illa d'Eivissa, les dues macro-obres de l'aeroport i de Sant Antoni, a més del segon cinturó i la travessia entre Sant Rafel i Santa Eulàlia. Dues d'aquestes obres obligaran a tenir les dues principals carreteres d'Eivissa, les que suporten més trànsit, tallades durant l'estiu i més enllà de l'estiu, però sobretot durant l'estiu.

Per això li preguntam, vostè creu que és oportú i sensat adjudicar a la vegada, posar en marxa a la vegada, quatre grans obres d'aquesta envergadura a l'illa d'Eivissa? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, és evident que una de les obres, el desdoblament de la ronda d'Eivissa, estarà enllestida el proper mes, per tant, estarà en funcionament i millorarà la nostra temporada alta. Les altres dues és evident que és impossible fer obres sense afectar una temporada alta. Però jo crec Sr. Diputat, sincerament, que per als ciutadans d'Eivissa i sobretot per al nostre turisme, és una molt bona notícia que a la fi se comencin a resoldre els greus problemes d'embussos i perillositat de la seva xarxa viària. Sense cap dubte saben que serà el darrer estiu de patir aquest problema. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, el segon cinturó tal vegada estigui acabat, ja ho veurem, però vostè sap que Can Cifre, que és la connexió principal amb el segon cinturó està tallat i estarà tallat tot l'estiu, la carretera de l'aeroport està tallada i estarà tallada tot l'estiu.

En resum, jo crec que tot això el que posa de manifest és, ja no la necessària planificació i el necessari debat social entorn al model i alternatives entorn les principals infraestructures del nostre territori, sinó que ni tan sols han estat capaços de preveure la més mínima previsió entorn als efectes que adjudicar tanta obra pública a la vegada tindrà sobre l'economia insular. Falta material, falta mà d'obra, falta maquinària, manca de tot. Posa de manifest precipitacions de tot tipus i com a conseqüència fer les coses malament. No ho deim només nosaltres, ho diuen els batles del PP mateix, dels municipis afectats pels projectes. Els expedients mal fetes, no ho deim nosaltres, ho diuen els jutjats que els acusen de cometre delictes. I el que és més greu entenem nosaltres, les conseqüències de tenir dues carreteres principals tallades durant l'estiu, amb el caos que això comportarà i les molèsties que comportarà.

En resum Sra. Consellera, vostès han posat de manifest tenir excessiva prepotència i precipitació i han posat de manifest que els manca la necessària serenitat, racionalitat i sentit comú que s'exigeix a tot governant. Vostès han demostrat que des del govern de les institucions són un perill públic quan hi accedeixen i per què? Perquè atropellen drets privats i interessos col·lectius. Ho diuen els jutjats, no ho deim nosaltres. Els ciutadans han pres nota Sra. Consellera.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. M'agradaria que el representant del Partit Socialista també respectessin sempre les decisions judicials, no sempre passa. Ahir mateix el jutjat d'instrucció va dir exactament el contrari. Per tant, jo crec que s'han de llevar aquests insults que s'han dit

aquí i respectar les decisions judicials, crec que fa falta per part dels partits de l'oposició.

Miri jo crec que combinar obres a les carreteres durant la temporada alta sabem que és complicat, però tenim experiència i tenim l'experiència de l'illa de Mallorca. L'estiu passat va ser un estiu complicat, vàrem prendre les mesures oportunes, l'estiu va passar bé. I aquest estiu què passarà? Que tothom està encantat, serà un estiu tranquil a l'illa de Mallorca, segur, amb bones comunicacions. I els nostres turistes que varen veure amb bons ulls les obres l'estiu passat, ara també en podran gaudir-ne i per tant, jo crec que hi guanyarem tots.

El mateix passarà a l'illa d'Eivissa. Se tracta precisament és de prendre aquestes mesures, rutes alternatives, informació als professionals del turisme, informació als turistes. Estarà obert el desdoblament de la ronda d'Eivissa el mes que ve i probablement estarà obert qualche tram de les carreteres actualment en obres. Per tant, la situació no serà tan dolenta com vostès pronostiquen i més, si tenim en compte que la tònica general a l'illa d'Eivissa, vostè ho sap, són embussos i accidents múltiples durant l'estiu, hi hagi o no hi hagi obres. Jo crec que si els nostres turistes saben que per anar a l'aeroport l'any que ve no tardaran 1 hora i mitja, com tarden cada estiu per desgràcia, jo crec que serà molt ben rebut pels nostres turistes i sabran que és el darrer estiu que Eivissa té aquestes deficients i del tercer món comunicacions.

Moltes gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 2410/06, de l'Hble. Diputada Sra. Patricia Abascal i Jiménez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a incidència de les obres en temporada turística.

EL SR. PRESIDENT:

Quarta pregunta RGE núm. 2410/06, relativa a incidència d'obres en temporada turística i que formula la diputada Sra. Patricia Abascal i Jiménez del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Sr. Conseller, a día de hoy las obras de las autovías del aeropuerto y de Sant Antoni están interrumpidas en dos tramos. Las vías alternativas propuestas por el Govern están colapsadas y son insuficientes. El segundo cinturón está sólo parcialmente abierto y dudo que se abra durante todo el verano, entre otros motivos, porque el túnel está a medias y ese túnel tiene para largo. Como digo, son insuficientes y dudo mucho que estén listos este verano.

Le detallo esta situación porque supongo que usted no ha estado en Ibiza últimamente y no sufre lo que sufrimos los ciudadanos de la isla. Estamos en marzo, quedan menos de dos meses para que comience la temporada y la situación, lejos de mejorar, empeorará con más cortes y más carreteras en obras.

Sr. Conseller, ante esta situación le preguntamos, ¿qué incidencias tendrán las obras de las autovías y del segundo cinturón durante la temporada turística en Ibiza?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La nostra obligació i la nostra responsabilitat és que tenguin les menys possibles.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. President. Sr. Conseller, da la impresión de que no se ha percatado de la situación que se va a sufrir en Ibiza en los próximos meses. Los turistas en cuanto pisen la isla verán un destino en obras, colapsado, donde el cemento y el asfalto serán sus primeras imágenes, muy contrarias a las que vieron en los folletos de las agencias. Se preguntarán ¿dónde están estas islas paradisíacas, verdes y azules que promocionan institucionalmente y que en todas las ferias es lo que se muestra? Usted sabe como funciona el mercado, o como mínimo debería saberlo.

Cuando los clientes se quejen de la situación, cuando lleguen tarde a los sitios, cuando pierdan aviones por el tema de los colapsos que se van a sufrir y muy seriamente, empezarán a pedir indemnizaciones y los touroperadores Sr. Conseller, empezarán a desviar clientes a otros destinos. Todo esto única y exclusivamente los responsables serán ustedes por iniciar las obras al mismo tiempo, por realizar unos proyectos desproporcionados y exagerados para las necesidades de los residentes y los visitantes, por precipitarse en los trámites de expropiación, un juez ha dictado la paralización cautelar de las obras en una finca. Y lo más grave, por plantear unos proyectos contrarios a lo que opina la mayoría de la ciudadanía de Ibiza y que se ha visto ninguneada e ignorada por un Gobierno que no escucha y que piensa más en los intereses de unos pocos que en el interés general de todos los ciudadanos.

Sr. Conseller, la temporada pasada no fue buena y las perspectivas que en un principio parecían que eran buenas para esta se van a ver interrumpidas y colapsadas por todos los problemas que van a traer estas obras.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Efectivament jo no tenc ni el privilegi ni la sort de viure a Eivissa, però la meva responsabilitat i la meva feina m'obliga a preocupar-me per als problemes d'Eivissa. I preocupar-me per als problemes d'Eivissa és fer feina i intentar que tota aquesta apocalipsi que està pregonant avui i que no ens fa cap bé, tot el contrari, si vostè fos responsable i realment volgués i estimés aquesta illa de la que presumeix, no faria aquests avisos i aquest catastrofisme que està fent vostè avui i aquí. Estam fent feina perquè això no se produeixi.

Nosaltres hem xerrat amb tots els majoristes de viatges que fan feina a l'illa d'Eivissa i els hem explicat punt per punt quines són les obres que s'estan fent i tots i cada un d'aquests majoristes de viatges han agraït, han valorat el fet de què se facin aquestes obres. Els hem explicat que donarem informació, com ha dit la consellera d'Obres Públiques fa molt poc, en tots els temes que puguin afectar els seus clients, els nostres visitants, els turistes. Li puc assegurar una cosa, és impossible fer aquestes infraestructures sense afectar una temporada alta, com molt bé s'ha explicat també ara. Però el que sí li puc assegurar és que no tornarem assistir a partir de la temporada que ve a l'espectacle que assistíem durant molts d'anys, d'embussos i que eren denunciats por moltíssims turistes i visitants quan venien a Eivissa.

I això és allò que a vostès els dol i els cou, que aquest Govern del Partit Popular i el Consell d'Eivissa i Formentera hauran resolt d'una manera definitiva un problema molt greu de l'illa d'Eivissa, les molèsties que s'ocasionaven no només a la població resident, que ja ho eren, sinó sobretot també a la població turística quan venia a l'illa d'Eivissa.

Jo li pregaria Sra. Abascal que facem els balanços d'aquesta temporada turística al final, perquè tenc la sensació que quan arribem al final i passem comptes, vostè s'haurà de desdir de moltíssimes coses que ha dit avui i vostè mateixa haurà de reconèixer que també a Eivissa, a pesar de què a vostès no els agradi, aquestes obres serviran perquè el turisme vagi molt millor de com vostès el deixaren.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.5) Pregunta RGE núm. 2403/06, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a actuacions sobre l'oferta turística de camp de golf més hotel.

EL SR. PRESIDENT:

Cinquena pregunta RGE núm. 2403/06, relativa a actuacions sobre l'oferta turística de camps de golf+hotel, que formula la Sra. Margalida Rosselló i Pons del Grup

Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. La pregunta és molt clara, voldria demanar si el Govern pensa dur endavant qualque actuació per regular l'oferta turística dels camp de golf+hotel+club social+instal·lacions esportives, davant sobretot el gran nombre de projectes que se troben en tramitació, especialment a l'illa de Mallorca, però també algun a Eivissa i precisament que estan molt lligats a allò que són els projectes d'autovies i autopistes i que tenen un impacte, com tots vostès saben, en el territori, la necessitat d'aigua i a més això suposa la creació de nuclis turístics aïllats en sòl rústic.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. L'oferta dels camps de golf està regulada per una llei autonòmica, està regulada per la Llei general turística, que a més són dues lleis molt avançades dins tot allò que és el camp estatal i d'una manera molt especial en tot allò que fa referència al tractament de l'aigua. Vostè sap perfectament que la llei autonòmica obliga a qualsevol nova infraestructura d'aquesta naturalesa a regar amb aigües depurades.

Per tant, és un tema que està ja regulat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, com vostè sap estam en aquest moment davant un boom de camps de golf, sobretot a Mallorca. És cert que vostès no han volgut derogar la Llei de camps de golf, però també és cert que davant aquesta quantitat, aquesta allau de projectes que se troben en tramitació i en construcció, concretament a Mallorca suposarà una ocupació del sòl rústic de 1.500 hectàrees. Consideram que el Govern és absolutament responsable de regular aquesta oferta turística absolutament sobredimensionada. I sobretot, quan precisament el conseller de Turisme contínuament ens parla de què ell és molt responsable, que fa les coses bé i intenta regular una oferta turística complementària.

Li vull recordar per altra banda que el consum d'aigua, en molts de camps de golf, en aquest moment no estan regant amb aigües depurades, alguns fins i tot s'estan regant amb aigua bona. Per tant, això suposa com vostè sap un consum d'aigua molt elevat. Un camp de golf de 18 forats consumeix 2.000 tones per dia, suposa el mateix que una població de 8.000 habitants per dia.

Miri, jo li he de dir que tot i que hi hagi una Llei de camps de golf, que vostè sap que és molt permissiva, el Govern té la responsabilitat i hauria de regular l'oferta turística, com ha fet en altres àmbits, com per exemple els habitatges de vacances. Hauria de vetllar per l'ordenació del territori i la utilització del sòl rústic i hauria de controlar el malbaratament de l'aigua que és un bé escàs. Hauria d'evitar el malbé del paisatge, un valor necessari per a l'activitat turística.

Pareix que vostès el que volen és vetllar, precisament, per a interessos molt particulars del Sr. Matutes i altres promotors, que el que volen fer amb els camps de golf, senzillament és omplir el sòl rústic de Mallorca d'urbanitzacions i d'oferta turística, degradant precisament l'activitat turística més important.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sembla Sra. Diputada que vostè hagi perdut la memòria. Però com que jo crec que tots tenim el nostre passat, jo li refrescaré la seva memòria. Vostè ha estat consellera d'un Govern, no només ha estat diputada i vostè ha tengut l'oportunitat de modificar, de derogar en els termes i en les condicions que vostè volgués aquesta Llei de camps de golf i aquesta Llei general turística que permet aquests camps de golf que vostè se refereix.

I per què no ho va fer? Per què exigeix o reclama avui a aquest Govern una modificació, una derogació de la Llei general turística, de la Llei de camps de golf, si vostè no ho va fer quan estava en el Govern? Idò perquè segurament ni vostè mateixa creu el que està dient. Ni vostè mateixa s'ho està creient. És molt fàcil seure-se darrera la pancarta, com fan vostès aquí en els plenaris, i xerrar sense cap tipus de sentit comú, ni cap tipus de responsabilitat.

Nosaltres creim en una oferta turística diversificada. Creim en una oferta turística segmentada que ens permeti desestacionalitzar el nostre turisme i que ens permeti a més a aspirar a uns nivells de turisme d'un major poder adquisitiu i que a més, com vostès reclamen en moltes ocasions, puguin escapar de fórmules que vostès no desitgen, com és el tot inclòs. El tema del camp de golf és una d'elles i creim sincerament que una oferta nova de camps de golf, amb tots els controls que siguin necessaris de la depuració d'aigües, amb tot allò que vostè cregui oportú que és a la Llei general turística i a la Llei de camps de golf, no fa cap mal ni un.

Jo li he de dir Sra. Rosselló que vostè en aquest tema, me sap molt de greu, no té la més mínima credibilitat. Ja ho pot fer amb senyes o com vulgui, vostè ha estat consellera i no va tocar ni un punt, ni una coma d'aquesta legislació que ara tant li molesta.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.6) Pregunta RGE núm. 2404/06, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures de seguretat a les dependències de l'administració de Justícia.

EL SR. PRESIDENT:

Sisena pregunta RGE núm. 2404/06, relativa a mesures de seguretat a les dependències de l'administració de justícia que formula el diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MOLINA I FRESNEDA:

Gràcies, President. Como ayer se constató en la memoria del Tribunal Superior de Justicia de Baleares, se pone de manifiesto que tenemos una justicia estancada en casos, con falta de medios materiales y humanos, y lo que es peor, mucha falta de seguridad.

Sr. Conseller, ¿qué información nos puede facilitar en relación a las medidas de seguridad en estas dependencias?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Interior.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberá):

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Diputado, efectivamente con independencia de quien sea la competencia, la institución que sea, este Gobierno es sensible a cualquier anomalía que se produzca en la administración, en este caso de justicia en las Islas Baleares. Fruto, o producto de la alarma causada por el incendio de la sede del Tribunal Superior de Justicia, pedimos una audiencia con el Ministerio de Justicia y el pasado 8 de marzo yo me entrevisté con el secretario de Estado de Justicia y con el director general. Le expresamos nuestra inquietud por la situación del control de seguridad en los edificios de Baleares, no sólo en las 8 sedes principales, 3 en Palma, 1 en Inca, otra en Manacor, 1 en Mahón, 1 en Ciudadela y 1 en Ibiza, sino también en otras sedes que albergan juzgados, pero que al no estar en la sede principal tienen más carencia que los anteriores.

Vimos que ellos eran conscientes de esta inquietud y nos comunicaron que habían hecho un estudio de seguridad integral de toda España. Y se comprometían en un mes a trasladarnos estos estudios, para ver las medidas que podían posibilitar una mayor seguridad. Yo creo que todos somos conscientes de la cantidad de trámites y de asuntos importantísimos que cada día se están dilucidando en los tribunales, de las personas que acuden, unas más respetuosas con la ley y otras menos. Y también somos conscientes de que estos filtros, estos escáner que hay para el acceso, muchas veces detectan unos instrumentos, unas armas blancas o de fuego y que lógicamente son requisadas por la seguridad que hay. Pero hay dependencias donde no existe este control y que posiblemente acudan o asistan con estos instrumentos.

Yo estoy seguro que en poco tiempo el ministerio dará una respuesta y lógicamente estaré dispuesto a trasladarla aquí a la cámara en cuanto tenga conocimiento de ella.

Muchas gracias.

I.7) Pregunta RGE núm. 2406/06, de l'Hble. Diputat Sr. Eduard Puche i Castillejo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a potenciació del programa Alter.

EL SR. PRESIDENT:

Setena pregunta RGE núm. 2406/06, relativa a potenciació del Programa Alter que formula el diputat Sr. Eduardo Puche i Castillejo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. PUCHE I CASTILLEJO:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Sra. Consellera de Presidencia y Deportes, ¿piensa la conselleria que usted dirige seguir potenciando el Programa Alter de absentismo escolar en jóvenes de 14 a 16 años, después de los éxitos conseguidos por dicho programa?

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Presidència.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS (Rosa Maria Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Evidentment que sí Sr. Diputat, sobretot perquè estam parlant d'un programa preventiu que està destinat a aquests joves de la nostra comunitat, joves d'entre 14 i 16 anys, que tenen distintes dificultats de vegades provocades dins l'àmbit familiar, o dins l'àmbit social i que al final se tradueixen en problemes de conductes i sobretot d'inadaptació escolar. I de la mateixa manera provoquen una desmotivació i són joves que durant el període escolar tenen un absentisme molt alt, un absentisme injustificat i moltes vegades també abandonen de forma molt prematura el que seria l'ensenyança.

Aquest va ser un programa que se va posar en marxa per primera vegada l'any passat, l'any 2005, per a aquests joves de 14 a 16 anys, se tracta de fer una adaptació del seu currículum perquè no fan tantes hores teòriques i fan més hores pràctiques. La veritat és que ha estat un èxit, no només perquè jo ho digui, perquè així ho han manifestat tots els municipis que han col·laborat en aquest programa, els centres educatius, però sobretot per als resultats que han obtingut els joves que han participat d'aquest programa. Dels 60 joves que varen participar, únicament n'hi va haver 8 que no varen aconseguir arribar amb la qualificació corresponent, però és veritat que la meitat d'ells varen tenir més d'un 7 de nota mitjana.

Llavors el que hem fet per a l'any 2006 és augmentar aquest programa. L'any 2005 varen participar 8 municipis, això vol dir que enguany en participaran 14, o sigui pràcticament el doble.

També de la mateixa manera el que feim és augmentar les accions formatives, els distints agents que se poden fer, passam de 9 a 18. I a més també s'incrementa de forma considerable el nombre d'alumnes que se'n beneficiaran, així l'any passat varen ser 60 i per enguany tenim una previsió de 126 i un augment d'allò que serien els centres educatius que passen de 22 a 43.

És important fer aquests programes de prevenció perquè són joves que passarien moltes d'hores al carrer i que al final fins i tot podien arribar a altres tipus de conductes que no serien les adequades.

Moltes gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 2408/06, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a palau de congressos i convencions a Eivissa.

EL SR. PRESIDENT:

Vuitena pregunta RGE núm. 2408/06, relativa a palau de congressos i convencions a Eivissa que formula el diputat Sr. Antoni Marí i Tur del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MARÍ I TUR (Antoni):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, tots coneixem els esforços que a Eivissa es ve fent per part dels ajuntaments, del consell i del Govern, en dotar d'infraestructures tota l'illa, viàries, docents, esportives, culturals, de patrimoni, etcètera i que indubtablement no només donaran una qualitat de vida als eivissencs, sinó també als nostres visitants.

Jo a part, de felicitar-lo a vostè el dia del seu aniversari, li volia demanar quins efectes pot tenir en el sector turístic de l'illa d'Eivissa, segons el conseller de Turisme, la construcció d'un palau de congressos i convencions a Eivissa?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Moltes gràcies, Sr. Diputat. Jo crec que els efectes no poden ser més que positius. Si realment creim en aquest camí de la diversificació que ens ha de permetre poder allargar al màxim possible la temporada turística, com parlava fa molt poc en el tema dels camps de golf. Jo crec que el que compten són les realitats, no només parlar-ne, sinó fer coses perquè aquest camí sigui possible.

En aquest sentit jo he de felicitar les institucions d'Eivissa, tan l'Ajuntament de Santa Eulàlia en aquest cas, com el Consell

d'Eivissa i Formentera per l'aposta decidida que estan fent en aquests moments per a la construcció d'un palau de congressos que permetrà donar a l'illa d'Eivissa una oferta nova, una oferta distinta orientada cap un segment que té un alt component desestacionalitzador i sobretot també té una clara incidència en allò que és la millora del rendiment o rendibilitat del turisme, perquè estam parlant d'un segment turístic d'un alt poder adquisitiu.

Precisament per això, des del Govern hem apostat des del primer dia per aquesta infraestructura, fins el punt de què hem incorporat aquest projecte dins allò que és el Pla de desestacionalització turística. El Govern de les Illes Balears s'ha implicat idò en la construcció d'aquest palau de congressos a Santa Eulàlia, amb una inversió per part del Govern de 3 milions d'euros. I estam convençuts de què entre tots, entre el Govern, el consell i l'ajuntament, serem capaços de posar aviat aquesta infraestructura dins allò que és el circuit dels grans congressos i convencions europees per aconseguir que Eivissa sigui també un destí preferent i escollit entre les empreses que celebren aquest tipus d'esdeveniments.

Moltes gràcies.

I.9) Pregunta RGE núm. 2405/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar i Cardell, del Grup Parlamentari Popular, relativa a campanya per prevenir agressions en els centres de salut.

EL SR. PRESIDENT:

La novena pregunta RGE núm. 2405/06 ha estat retirada mitjançant escrit RGE núm. 2491/06.

I.10) Pregunta RGE núm. 2412/06, de l'Hble. Diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a deutes amb els centres educatius públics.

Passam a la pregunta núm. 10 RGE núm. 2412/06, relativa a deutes amb els centres educatius públics que formula la diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, li faré al Govern, m'agrada més que fer-li al Sr. Conseller perquè realment és una política de Govern el que estam discutint aquí, o una manca de política de Govern en educació.

La pregunta és molt senzilla, segueix aquest Govern volent invertir 160 milions de pessetes per finançar obres a centres privats que tenen ensenyament concertat? Segueix volent invertir això, quan té davant deutes que de cap manera pot fer front perquè no té diners, o perquè hi ha una política que no vol fer front. La pitjor d'elles és la relativa al pagament de les beques de menjador. Les famílies han de pagar més o menys 20.000 pessetes al mes per fer front a què un nin o una nina quedi a menjar a l'escola. Des del mes de setembre no se n'ha pagat cap de beca de menjador.

Davant això li pregunto al Govern, per què dóna prioritat a pagar obres a centres privats concertats, quan té deutes amb els centres públics i els pares que no pot fer front?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En aquest moment el pagament de dietes d'ajudes per a menjadors i transport segueix els procediments normals, tenen els retards típics i normals que hi ha en qualsevol tramitació administrativa, el mateix en qualsevol cas que hi pogués haver en l'anterior legislatura. Són deutes, però tenguí la seguretat total i absoluta que seran complerts pel Govern.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Sr. Flaquer, perdoni que li digui que això no és cert. No és cert, jo no diré quan va pagar els deutes l'altra Govern, perquè no estam parlant d'això, estam parlant de les seves responsabilitats. El que estam dient és que vostè té deutes que no les entenem i no només té deutes que no les entenem, sinó que el que vol és finançar a fons perdut i sense cap control obres a centres de titularitat privada.

Em deia l'altre dia el Sr. Conseller que no li agradaven els conflictes, en aquest Govern sí que li deuen agradar, perquè sinó no s'entén qui fa la política de la Conselleria d'Educació, molt probablement perquè no li fa ningú. Vostès no en tenen de política en educació. Vostès tenen una política de partit que també l'apliquen a la Conselleria d'Educació, una política de partit que el que fa és finançar coses que afecten a la minoria per sobre dels interessos de la majoria. I que defensa l'aliè front el propi.

Sr. Flaquer, Sra. Estaràs, senyors del Govern que estan aquí, per favor si aquest conseller estigués a la privada ja l'haguessin despatxat fa molt de temps. Nosaltres ens estem preguntant per què el volem com a gestor de la pública?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. He d'insistir en què estam parlant d'uns temes de tramitació administrativa i vull transmetre la seguretat i la confiança que totes aquestes qüestions seran abonades.

A més, voldria afegir que aquest Govern està invertint en l'ensenyament públic molt més d'allò que varen invertir el Govern del pacte de progrés, els agradi o no els agradi. Nosaltres estam invertint en els centres públics més de 8 milions d'euros l'any 2006, vostès no arribaren als 7,5.

I me permeti que li digui una cosa, nosaltres estam apostant per un principi, els agradi o no els agradi, per cert crec que els cou i els pica bastant, el principi de la llibertat de centre, que els pares puguin escollir el centre allà on els seus fills estudiïn. I no només els pares d'aquest costat, sinó també molts de pares de les seves formacions polítiques que també acuden amb els seus fills a l'ensenyament concertat.

Nosaltres estam apostant per aquest model i volem que els pares tinguin aquesta llibertat. I aposta estam apostant per un model allà on els pares puguin triar si ensenyament públic o concertada. Tenguí vostè la màxima seguretat que totes aquestes qüestions que vostè comenta a la pregunta, les dietes, ajudes als menjadors, al transport seran abonades i pagades per aquest Govern. Però tenguí també la màxima seguretat Sra. Diputada que aquest Govern seguirà apostant per aquest principi de llibertat d'elecció de centre educatiu, els agradi o no els agradi, encara que me pareix els agrada bastant perquè són molts, molts, els pares de les seves formacions polítiques que també duen els seus fills a l'ensenyament concertat.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

I.11) Pregunta RGE núm. 2441/06, de l'Hble. Diputat Sr. Eduard Riudavets i Florit, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a l'opinió experta dels professionals de l'educació.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 11, RGE núm. 2441/06, relativa a l'opinió experta dels professionals de l'educació, que formula el diputat Sr. Eduard Riudavets i Florit, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Senyor..., qui m'hagi de contestar, bé, ja hi tornam a ser; jo crec que el conseller d'Educació ja l'ha tornada a fer: ha anunciat una altra vegada més un decret que ha provocat el rebuig de la comunitat educativa; em referesc al mal anomenat decret de trilingüisme, que ha estat criticat per sindicats, associacions de professors, associacions de directors i fins i tot per la patronal catòlica. Va passar el mateix amb el decret de bilingüisme i amb l'anunci de l'homologació de l'ESO amb el nivell C que, per cert, van haver de fer anques enrere. I una vegada més ha generat, sense cap necessitat, enfrontaments, crispació i divisió.

Moltes vegades he dit en aquesta cambra que el conseller d'Educació governa d'esquena al món educatiu, que no parla amb la gent. Considera llavors -qui ho hagi de considerar d'aquest govern, qui m'hagi de contestar- que cal tenir en

compte l'opinió experta dels professionals de l'educació abans de prendre aquestes decisions?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, el Govern no només ho creu sinó que a més ho fa efectiu, té en compte l'opinió de tota la comunitat educativa.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat...

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Tanta sort que ho té en compte, que si no ho arriba a tenir en compte anam venuts. Sap quin és el problema?, que ja no els creu ningú quan diuen açò. Vostès encenen focs que després han d'apagar sense cap consideració a la comunitat educativa. Llancen decrets que no han parlat amb ningú dels que els han d'aplicar i dels que coneixen el tema i després passa el que passa.

Però aquí el problema més greu és que vostès estan enganant la gent, perquè vostès diuen que volen millorar, en aquest cas, la competència lingüística dels alumnes i açò no és la seva intenció en cap dels casos. Per millorar la competència lingüística dels alumnes hi ha moltíssimes maneres que els han dit precisament els que n'entenen, moltíssimes: des de desdoblaments, des d'augmentar especialistes, des de programes informàtics, des de programes complementaris... Tot açò ho podrien haver sabut abans d'encendre el foc si haguessin parlat amb la gent, que mai no ho fan. Llancen una idea, creen una alarma i després intenten apagar el foc.

I per què fan açò? Perquè no els importa gens la competència lingüística dels alumnes, l'únic que els importa és obrir una porta per fer possible que els centres que fins ara estan obligats a fer el 50% en català en puguin fer menys; açò és el que els interessa, fer retrocedir una vegada més, com sempre, l'ensenyament de la llengua catalana. Açò és la seva intenció, perquè si volguessin de ver que s'aprenguess més anglès tenien moltes altres mesures, però han optat una vegada més, com sempre, per allò que no té nom: per fer retrocedir l'ús de la llengua catalana, que és en el fons la seva única intenció. I no ho dic jo, ho diu la comunitat educativa, que els passarà factura de tot açò que estan fent una vegada i una altra.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller...

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Diputat, està vostè ancorat en un discurs del passat, que el Partit Popular...

(Remor de veus)

Sí, que el Partit Popular no vol protegir la nostra llengua i això, miri, Sr. Riudavets, ni s'ho ha cregut ningú mai, ni s'ho creu ara, ni s'ho creurà en el futur, ni s'ho creurà en el futur.

Aquí del que es tracta és d'intentar que els nostres fills puguin tenir un millor coneixement d'una tercera llengua, aquest és l'objectiu principal d'aquest decret, si és aquest decret allò que el preocupa, perquè a la seva pregunta parla de si tenim en compte la comunitat educativa i jo li he dit que sí, que tenim en compte la comunitat educativa, i tenir en compte la comunitat educativa és tenir en compte els professors, com estan representats a tots els consells assessors; tenir en compte els sindicats, com estan representats, però també tenir en compte la veu i l'opinió dels pares, i en aquest sentit per ventura és el que ens diferencia: que per a nosaltres la comunitat educativa és qualque cosa més que els professors, amb tots els respectes a aquest col·lectiu que és molt important i que sense cap dubte ni un és el que ha de tenir el paper més important dins l'educació però, a més d'aquesta veu, a més d'aquesta opinió, a nosaltres ens n'interessa una que pareix que a vostès no els importa el més mínim, que és la dels pares, i la dels pares també compta i la dels pares també pesa, i la dels pares ens indica que creim que hem de donar la millor educació per als nostres fills, i creim que la millor educació per als nostres fills passa també pel coneixement d'una tercera llengua i això, Sr. Riudavets, no enganyi ningú, no és a compte d'anar en contra del català, no és a compte de res de tot això, és a compte de més, de tenir més coneixement, sempre de tenir més coneixements, mai d'empobrir.

Nosaltres ens sentim molt orgullosos d'aquesta riquesa que és el bilingüisme i ens agradaria que els nostres fills fossin encara un poquet més rics des del punt de vista lingüístic i poguessin tenir aquesta tercera llengua, i com que estam convençuts que això és el millor continuarem per aquest camí, els agradi o no els agradi i, a més, tenint en compte l'opinió de la comunitat educativa, que li vull repetir una vegada més que està clar que per a vostè s'acaba a un lloc i per a nosaltres és qualque cosa més que aquest lloc. Moltes gràcies.

(Remor de veus i aplaudiments)

I.12) Pregunta RGE núm. 2413/06, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a col·legi en situació urbanística irregular.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 12, RGE núm. 2413/06, relativa a col·legi amb situació urbanística irregular, que formula el diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gràcies, Sr. President. Sembla que una fundació dels Legionarios de Cristo, la Fundació (...), vol aprofitar per al seu projecte l'interès social que es va concedir el 1991 per fer un centre escolar a Son Cós a Marratxí, que es troba caducat en aplicació de les normes subsidiàries del planejament municipal de 1999, i amb l'impediment que suposa la norma 18.3 de les normes d'ordenació del Pla territorial insular de Mallorca del 2004, que únicament admet la possibilitat d'ubicació d'usos docents en sòl rústic que disposi de la qualificació d'àrea de transició.

Mirarà el Govern cap a un altre lloc i autoritzarà el centre escolar?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Vicepresidenta del Govern.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. La competència en matèria d'urbanisme pertany als ajuntaments i al Consell Insular de Mallorca. Vostè ha descrit la situació i per tant s'entén que el Consell Insular de Mallorca no donarà aquest interès general i, per tant, l'ajuntament no donarà la llicència i, per tant, no s'esqueia la seva pregunta.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

És a dir, que si arriba li diran que no. Jo no m'ho crec; no m'ho crec. Miri, fa uns dies parlàvem d'un tracte de favor a un col·legi de l'Opus Dei, que es va trobar amb un terreny qualificat per a ús cultural i no docent a preu de saldo al Parc Bit, se'n recorda? Dèiem al Govern que no utilitzàs recursos públics per a l'ensenyament segregacionista, nins i nines separats. Ara encara serà pitjor: no només perquè no és de bon ciutadà ni de bon cristià fer trampes amb l'urbanisme, almenys de bon cristià pobre, sinó que, a més, perquè les normes per a un col·legi de Legionarios de Cristo no només separa els nins i les nines, sinó que, a més, no admet ningú que no estigui batejat, es demana la partida de baptisme per poder entrar al col·legi.

(Remor de veus)

Primer separar nins i nines, després batejats i no batejats. Aquest és el model educatiu de la dreta integrista que vostès representen. Miri, jo mai no havia cregut que des d'una administració laica, amb diners i recursos de tots, s'ajudés moviments segregacionistes sexistes com els que separen nins i nines, o segregacionistes religiosos, com batejats i no batejats. El que vulgui en democràcia és lliure per fer el col·legi que li

doni la gana, però no amb els nostres diners, recursos o suport. Ni un euro públic per a la segregació de nins i nines, ni de batejats i no batejats.

Aquest govern passarà a la història com el govern de l'ensenyament segregacionista, sant patró de la concertada i fossor de l'ensenyament públic.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vicepresidenta...

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. En la seva carrera per ser candidat a l'Ajuntament de Palma és capaç de fer qualsevol tipus d'elucubració maldament no tenguí cap tipus de fonament jurídic.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

En primer lloc li he dit que, les competències per l'interès general, les té el Consell de Mallorca. He fet la feina que vostè no ha fet: avui matí he parlat amb el Consell Insular de Mallorca i ens han dit que evidentment aquest interès general no es donaria perquè no estava a un àrea de transició i d'harmonització. Per tant l'ajuntament no donarà la llicència.

Supòs que aquesta elucubració que vostè ha fet, aquest zel urbanístic, l'hauria d'haver tengut quan el director general de Promoció Turística del pacte tenia un agroturisme il·legal, quan el cas Estribor a Menorca, o quan es va pagar amb doblers públics -per cert, de l'ecotaxa- una zona a Son Servera, un complex il·legalitzable, etc., etc.

Sr. Diéguez, em sap greu però no li ha sortit aquesta vegada. Gràcies, Sr. President.

(Aplaudiments)

II. Interpel·lació RGE núm. 7607/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de funció pública.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat de la interpel·lació RGE núm. 7607/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de funció pública. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, hablar de función pública, que es lo que nos toca ahora en esta comunidad autónoma desde que está como conseller el Sr. Rodríguez, es hablar de enchufismo, y de esto vamos a hablar

a lo largo de esta intervención. Van a poder comprobar, señoras y señores diputados, cómo se hace para controlar la función pública y poder enchufar a cuantas personas se desee en la misma. Para ello dividiré mi intervención en dos partes: la primera, que irá referida a los mecanismos de control general, y la segunda, en la que aportaré todos los datos concretos que me dé tiempo de ejemplos de corrupción administrativa, a fin de cuentas.

Empezaremos por hablar de la EBAP, la Escuela Balear de la Administración Pública. Miren, esta escuela se encarga no sólo de la formación del funcionariado sino también de concursos de traslado, selección de aspirantes y de todos los procesos de acceso a la función pública. Miren, el control por parte del Sr. Rodríguez es total y absoluto: el director, nombrado por el Sr. Rodríguez; el gerente, también nombrado por el Sr. Rodríguez. Curiosamente el gerente de la EBAP tiene el título académico de veterinario, que puede, señoras y señores, que les suene algo exótico y que no les parezca lo más correcto, pero a mí sí que me lo parece, máxime cuando se trata de cuidar un gran pesebre. Mire, el jefe de departamento también es de libre designación, es decir, nombrado por el Sr. Rodríguez. Los jefes de servicio, todos excepto uno son de libre designación, nombrados por el Sr. Rodríguez. Es decir, nombra absolutamente a todos los que tienen algo que controlar dentro de la EBAP. Con este control absoluto de la Escuela Balear de la Administración Pública se tiene un control absoluto tanto de la formación, como de los traslados, como del acceso a la función pública.

¿Cómo se lleva a cabo el control de acceso a la función pública? Se lo explicaré: controlado el órgano, hay que pasar a controlar el proceso de acceso, y se hace en dos tiempos. Primero, priorizando el acceso a la función pública de las personas que durante el gobierno o los gobiernos del Partido Popular fueron entrando como interinos y que cuando con el pacto de progreso se hicieron oposiciones libres fueron suspendido. En el último proceso de oposiciones, todavía en desarrollo, entre cuerpo superior de la administración, cuerpo de gestión, cuerpo administrativo y cuerpo auxiliar, se han convocado 139 plazas; de éstas, 63 -de 139 63, es decir, el 45,32%- corresponden en lo que se ha dado en llamar eufemísticamente plan de estabilidad, o plan de salvación del enchufe; 53 corresponden a promoción interna y sólo 23, sólo 23 de 139, salen por turno libre. O sea, primero se establece el marco.

Luego se controla el reparto de puntos entre la fase de concurso y la fase de oposición para evitar el acceso de intrusos a la función pública, de gente que venga de la calle sin haber sido antes previamente enchufados por el Partido Popular. En el año 99 -lo recordarán, hace poco estaba aquí el Sr. Presidente- al ver comprometidas el Sr. Matas sus posibilidades electorales, además de organizar la operación Mapau, el redireccionamiento de correo electrónico de la oposición, etc., se dedicó a pasear por las consejerías anunciando que los que habían entrado enchufados no debían preocuparse porque les organizaba unas oposiciones a medida -lo recordarán, en el año 99- en las cuales el que tuviera antigüedad podría eliminar prácticamente al que se presentaba sin ella. Denunciado el fraude ante la jurisdicción de lo contencioso-administrativo, los tribunales declararon ilegal la oposición. Pues bien, en el año

2005 el Sr. Rodríguez organiza un concurso oposición prácticamente idéntico. Vamos a ver los detalles. Tal como está prevista la oposición, para que una persona de la calle sin antigüedad supere a un interino contratado con el máximo de antigüedad y sin ningún otro mérito más, si ese interino saca tres 5, tres 5, sólo podrá superarlo alguien que venga de la calle sacando un promedio superior en los tres exámenes a un 9,5, es decir, tienen que sacar dos 9,5 y un 10 para poder superar a un interino con un 5. Es una oposición que reúne los requisitos de fraude que fue condenado ya en su momento por el Tribunal Superior de Justicia de estas islas. En la convocatoria de 1999 se podían obtener hasta 35 puntos por antigüedad; ahora, 28, para disimular, de modo que si antes era imposible absolutamente superar a un interino ahora es difícilísimo: hacen falta dos 10 y un 9,5 siempre que el interino tenga sólo 5 puntos de promedio.

Luego viene el control de los exámenes. Les diré cómo estaba previsto controlar los exámenes, aunque esto no ha salido del todo bien al final. Miren, en el boletín oficial de 16 de agosto de 2005, por el que se aprueban las bases generales que van a regular todas las oposiciones, en la base 2.3 se dice que para agilizar y simplificar los procesos selectivos se llevarán a término con un único turno y una única alternativa de examen. Miren lo que se pretendió. En las oposiciones que convocó el gobierno progresista, si el ejercicio era de tipo test tenía que haber un mínimo de 5 alternativas y, entre éstas, se hacía un sorteo justo cuando comenzaba el ejercicio. Si el ejercicio era para desarrollar un caso práctico debía haber al menos 10 alternativas para hacer el sorteo. Además en tiempos del pacto de hizo un convenio con la universidad, que redactó la mayoría de los ejercicios y los entregaba a los tribunales un día antes del examen; ahora el examen lo tiene que hacer cada tribunal, lo cual es muy difícil, y si no lo hace el tribunal lo harán los técnicos de la EBAP, éstos que hemos dicho antes que estaban controlados por el Sr. Rodríguez.

Pues muy bien, como este sistema es contrario al artículo 31.1 del reglamento de ingreso a la administración autonómica se han tenido que ir ajustando y limando los problemas que daba la propuesta hecha por el Sr. Conseller.

Con este sistema de acceso además nos encontramos, compartiendo protagonismo con este sistema de acceso, con el caos que se genera muchas veces en la administración pública por culpa de leyes mal hechas. Voy a referirme muy brevemente a una de ellas, muy brevemente a una de ellas porque yo creo que requiere una intervención específica. Recordarán, señoras y señores diputados, que cuando debatíamos en esta cámara la Ley de policías locales advertíamos que con el sistema de titulaciones que se había dispuesto para la policía local se iba a generar un caos sin precedentes: se reclasificó a la policía local en una serie de niveles que correspondían a unas determinadas titulaciones con sus respectivos sueldos. En estos momentos, desde la entrada en vigor de la ley la policía local ha sido un auténtico polvorín: el Ayuntamiento de Palma, Manacor, Ses Salines, Capdepera..., por todos sitios, y el que no ha tenido problemas los tendrá; ¿por qué?, porque no está claro cómo se tiene que ir adecuando el régimen de titulaciones y la clasificación actual de la policía local a lo que se dice en la ley. Se están teniendo que hacer cada día normas que deberían tener carácter legal, que deberían

tener rango de ley y no lo tienen para poder salir del paso. No voy a entrar más en este tema porque creo que merece una intervención parlamentaria de carácter exclusivo, pero que sepan que el follón que hay hoy en día en la policía local de los distintos ayuntamientos tiene mucho que ver con la situación que ha generado esta ley, la ley del Sr. Rodríguez.

Los enchufes. Me queda muy poco tiempo, voy a tener que hablar de algunas situaciones propias de los enchufes a los que nos estamos refiriendo, y ya hemos dicho que el enchufismo no es si no corrupción. Miren, la primera persona que tendría que evitar todos estos problemas a los que nos estamos refiriendo no es si no la directora general de Función Pública, pero también nos encontramos con que puede estar beneficiada por las corruptelas propias de esta conselleria. Miren, les pondré un ejemplo -me gustaría que el Sr. Rodríguez me escuchara bien en este momento en vez de recibir los consejos telefónicos de última hora-, miren: el Sr. Rodríguez buscó a la directora general de Función Pública, como no, en el Ayuntamiento de Palma, que es donde tiene su territorio, donde era jefa de personal. Como fue nombrada en verano de 2003 y estaba haciendo un curso en Madrid, donde debía desplazarse al menos una vez a la semana, el Sr. Rodríguez, según me parece a mí, se comprometió a que pudiera seguir haciéndolo y, lo que es peor, según la impresión que tengo y no me la ha podido desmentir hasta el momento, se comprometió a pagarle los desplazamientos a Madrid. Ante tales sospechas hemos reclamado al Sr. Conseller el detalle de los viajes, le hemos pedido los recibos de los aviones, el detalle de los viajes a Madrid, le hemos pedido que nos explique qué ha pasado con esto, y se ha negado a entregárnoslo. La ocultación -ya se sabe, *anguis latet in herba*, la serpiente se oculta en la hierba, es un aforismo latino que usted bien entenderá-, la ocultación, ya digo, hace que nuestras sospechas tomen cuerpo. Me gustaría que saliera aquí y me lo desmintiera y se comprometiera a entregarme esa documentación, pero no para un mañana Rodríguez sino para un mañana real. Le ruego que me indique si ha pagado con dinero público los billetes a Madrid para hacer determinados cursos y si ha pagado dietas cuando se trataba posiblemente de viajes en beneficio particular.

Pero sigamos. Recordarán, señoras y señores diputados, que también se vio involucrada en un incidente, que era la apertura de un cajón de un inspector de servicios con palanqueta aprovechando que no se encontraba el funcionario en su puesto de trabajo. Pues bien, les explicaré con qué finalidad se hizo esto. Otra enchufada del Partido Popular estaba en un proceso de oposiciones, y aseguraba tener más antigüedad de la que posiblemente en realidad tenía. El tribunal pidió que se certificara su antigüedad; para evitar que se le negara dicha antigüedad se abrió el cajón del inspector de servicios para coger determinados documentos y finalizó el asunto haciendo la directora general -porque nadie más quería certificarlo- un certificado en el que se recogía la antigüedad que no correspondía, asegurando que entre el 1 de septiembre de 1999 y el 2 de julio de 2000 dicha persona estuvo en la consejería de Interior cuando en realidad parece ser que no estuvo. ¿Cómo puede una directora general extender certificados de estas características? Esto tiene que hacerlo un técnico, no un político. Es que era un caso político el enchufe de esta persona.

Me queda muy poco tiempo, Sr. Conseller, pero no quiero abandonar esta tribuna sin exigirle antes que se disculpe por mentir a la cámara una vez más. Me refiero al caso de la Sra. Begoña Moragues. El día 26 de octubre de 2005 ante la Comisión de Asuntos Institucionales le puse un ejemplo de las arbitrariedades de su conselleria; se trataba del caso de dos plazas idénticas, cuerpos administrativos clase C, ambas ocupadas por dos funcionarios interinos; uno de ellos se presenta a todos los exámenes y los aprueba todos, pero queda aprobado sin plaza; el otro funcionario, que ocupa un puesto idéntico, no se presenta o por lo menos no aprueba ninguno de los ejercicios. En el momento de determinar qué plazas se ofrecen a los aprobados en las oposiciones, una de esas dos plazas se ha de ofrecer a los que han aprobado. ¿Cuál se ofrece?, ¿la del funcionario que ha aprobado todos los exámenes y se ha quedado sin plaza o la de la Sra. Moragues? Naturalmente se fue fuera el funcionario que había aprobado todos los exámenes y se quedó dentro la Sra. Moragues. Se lo pregunté y le dije que por qué había pasado esto, ¿y qué me respondió usted?, página 559 del *Diario de Sesiones*, leo textualmente: "Mire usted, en primer lugar la Sra. Begoña Moragues ocupaba una plaza de libre designación; al ser de libre designación no entra en concurso, está ocupada esa plaza, no entra en concurso. Un director general, un consejero, pueden coger la secretaria que estimen más conveniente porque es de confianza. Por lo tanto, Sr. Diéguez, yerra usted la mayor, la primera la ha errado usted". Palabras textuales suyas.

Suele decirse que antes se coge a un mentiroso que a un cojo, y yo añadiría: y al Sr. Rodríguez antes que a un mentiroso cojo. Mire, tengo delante de mí la clasificación del puesto de trabajo...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Acabo en un minuto, señoría. ...que es 013900075, que es el que ocupaba la Sra. Moragues; pues bien, dónde se indica la forma de provisión no aparecen las letras LD que significan libre designación, sino la letra C que corresponde a concurso, con lo cual queda demostrado, Sr. Conseller, de forma objetiva que usted ha mentido a la cámara, ha mentido, y no es la primera vez ni será la última.

Por ello le pregunto, y con esto termino: ¿va a pedir disculpas por mentir de forma tan reiterada y de forma tan clara a la cámara? Llega su turno ahora, Sr. Conseller; es su obligación contestar a las cuestiones que le he planteado y explicar su conformidad o disconformidad con lo que le he dicho. Ahora bien, si se encuentra apurado le aconsejo que se invente una milonga que tenga que ver con el gobierno del pacto de progreso o que, sin hacer caso de nada de lo que le he dicho, nos hable de las maravillas que piensa hacer, pero lo que tendría que hacer aquí es contestar a todo lo que le he puesto encima de la mesa.

Nada más, Sr. Presidente.

(*Petit aldarull a la sala*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller d'Interior...

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberá):

Sr. Presidente, señoras y señores diputados, Sr. Diputado, si yo fuese un político nervioso o novato caería la tentación de contestarle a todas estas maldades que usted acaba de decir aquí; inclusive, si fuese como usted, que tiene un mal asesor que le informe sobre cuestión pública, perverso, es imposible que sea una buena persona si dice todo esto, yo podría decirle a usted la cantidad de gente que viene a mí a decirme cuántos clientes, de qué tipo de clientes y qué minutas cobra usted en su despacho. No caeré en esto, Sr. Diputado -sí, sí, sí-, mezclando lo público con lo privado. No voy a caer esto. Vamos a hacer un debate sobre función pública, con que yo he de agradecerle a usted que me dé la posibilidad de decir aquí lo mucho y bueno que se está haciendo en bien de la función pública; voy a ceñirme a este tema que es el que me obliga y el que creo que mi cargo me dice que tengo que hacer.

Normalizar la función pública, modernizar la administración de la comunidad autónoma de las Islas Baleares, arbitrando medios y programas de formación descentralizados, posibilitar a los empleados públicos el marco de condición que les permita afrontar una auténtica carrera profesional y asegurar (...) laboral y aprovechar al máximo los recursos y las ventajas inherentes a las nuevas tecnologías telemáticas, son las pautas generales en que se asienta la labor que desde la Dirección General de la Función Pública en la Conselleria de Interior se viene desarrollando desde el inicio de la actual legislatura.

Estas coordenadas son las que han guiado nuestro trabajo, cuyo objetivo último es, obviamente, mejorar la calidad de los servicios a los ciudadanos, un objetivo para lo que se hace imprescindible la decisiva colaboración de las organizaciones sindicales, con las que desde el principio hemos venido manteniendo un permanente e intenso diálogo para ir adquiriendo compromisos, fijar metas y aportar soluciones que permiten una mejor, más ágil, más transparente y más eficaz gestión de la función pública. Fruto de las constantes negociaciones con las organizaciones sindicales y de los acuerdos que paulatinamente se fueron adquiriendo a partir de julio de 2003 fue el pacto sindical para el periodo 2005-2007, principal marco de referencia para todas las iniciativas que se están emprendiendo, instrumento absolutamente necesario para poner fin a la situación que existía de anomalía en la función pública ante la denuncia del anterior pacto, que databa del año 2000 y que el anterior gobierno no fue capaz de concretar.

La normalización de la función pública es patente y se demuestra en hechos decisivos, como es el cumplimiento del compromiso anual de convocar un concurso de traslados, tres hasta el momento, con el valor añadido de que el que corresponde a 2006 se ha resuelto en tan sólo dos meses, fruto sin duda de la actualización e informatización de los expedientes laborales de cada empleado público, lo que ha permitido la máxima agilización y optimización del proceso.

A su vez, la satisfacción de este compromiso y el no menos importante de revisar e introducir las correspondientes modificaciones anuales tras las pertinentes negociaciones con los sindicatos de la relación de puestos de trabajo -RPT- nos ha permitido ir convocando también cada año la oferta pública de empleo en la que el año pasado, de un total de 313 plazas, se incluían 129 correspondientes al Plan de estabilidad en el trabajo de la administración autonómica, y 27 tenían el carácter de promoción interna por conversión directa. Este plan es de capital importancia para la normalización de la función pública, puesto que tiene como meta esencial resolver situaciones de precariedad e inestabilidad laboral de empleados públicos, no siempre de la administración autonómica, sino muchas veces transferidos por el Estado que, en muchos casos, se remontan a más de 10 años de interinidad.

En este contexto quiero en especial destacar las actuaciones que estamos llevando a término para la inserción laboral del colectivo de discapacitados. Nuestra comunidad autónoma es la primera, insisto, la primera, en el Estado español en haber regulado el acceso profesional a la administración de las personas discapacitadas mediante el establecimiento de unas pruebas específicas y la creación de un bolsín propio, con lo que se garantiza en todo momento la reserva del 5% como mínimo de las plazas para este colectivo. Asimismo proseguimos impulsando al máximo el desarrollo de los programas de formación e inserción laboral para personas discapacitadas, conocidos como el FIOP y el FIOP-DIM, y el cuyo desarrollo colaboran ahora mismo 30 instituciones y entidades de las Islas Baleares, y además confío que a pesar de la resistencia próximamente podamos firmar un convenio con la única administración que no forma parte de este colectivo, la administración del Estado en las Illes Balears, para que participe también en estos cursos, con lo que podremos dar a estos importantes programas un nuevo y gran impulso, que tan eficaz se ha demostrado para este colectivo ciudadano desde que empezó a desarrollarse en el año 98.

La mejora de la formación es otro de los grandes pilares y retos que se cimienta nuestra actuación en materia de función pública, lo que ha cristalizado en la creación de la Escuela Balear de Administraciones Públicas, EBAP, que cuenta con su propia sede en el polígono de Son Fuster y, en breve, con instalaciones propias en Menorca, a través de un convenio con el municipio de Maó, confiando asimismo que próximamente podrá tener una sede propia en la isla de Eivissa.

La política formativa trata de compaginar las demandas de la tipología de estudios solicitados por los propios empleados públicos, incluidos los de las administraciones diferentes a la autonómica, con la respuesta que hemos de dar a nuestra sociedad.

El empleo de las nuevas tecnologías telemáticas, como la impartición de clases y seminarios, a través de los sistemas de videoconferencia o de programas realizados *ex profeso* para determinadas áreas o materias como el sistema de tecnología informática CARSA en lengua para el aprendizaje y mejora del conocimiento del catalán, nos ha permitido abrir un nuevo horizonte en los planes formativos, facilitando a los empleados públicos una mayor flexibilidad y comodidad en la distribución

del horario que destinan al perfeccionamiento o reciclaje de estudios.

La EBAP, pese a las novedades que representa, se ha erigido en un elemento de formación que tanto cuantitativamente como cualitativamente está acelerando el proceso de especialización y reciclaje en la función pública, tanto en los empleados públicos de nuestra comunidad como los pertenecientes a otras administraciones, labor que se verá potenciada por las oportunidades que ofrecen los convenios que hemos firmada recientemente, con el Instituto Europeo de Administraciones Públicas con sede en Maastricht y con el Centro Europeo de las Regiones de Barcelona, delegación de este instituto en Barcelona, que abren nuevas vías a los empleados públicos para profundizar en los temas sociales, económicos, laborales, de legislación internacional, etcétera. Temas relacionados con la Unión Europea, temas esenciales para una comunidad como la nuestra, en la que, entre otras actividades, la turística es un motor económico decisivo.

El uso cada vez mayor y normalizado de las nuevas tecnologías ha fructificado, por otra parte, en la creación del portal del empleado público, hito importante que posibilita que toda persona al servicio de la administración autonómica, tiene acceso a través de Internet a su expediente personal, a la consulta de puestos de trabajo, al acceso a los concursos de traslado, como ya he señalado, a sus datos económicos, a la gestión de las vacaciones, entre otras utilidades.

Se ha arbitrado un procedimiento que permite una mayor agilidad administrativa en todas las actuaciones y en el acceso a informaciones internas y fuentes documentales y la simplificación de los procesos y (...) una reducción de los costos nominativos.

Toda la labor que venimos efectuando pivota en torno, como es lógico, al empleado público y sobre las organizaciones sindicales, que constituyen su voz interlocutora y de representación, rol que estamos potenciando al máximo, como lo demuestra la firma hace tres semanas del Acuerdo de Acción Sindical que, además de garantizar y apoyar la labor del sindicato en el área de función pública, deja constancia regulada normativamente de la obligación del Gobierno de las Illes en esta materia.

La administración pública de las Islas Baleares tiene que ser, además, convergente con la realidad de la sociedad a la que presta sus servicios. En este sentido, son palpables los cambios que nuestra sociedad ha registrado en las últimas décadas, con un énfasis específico en el binomio vida familiar-vida laboral. Con casi un año de antelación al Plan Concilia del Gobierno Central se ha centrado el Govern de las Illes Balears a la implantación de las medidas que permitan a los empleados públicos una mejor conciliación de los deberes y derecho de trabajo y familia. Apenas siete meses después de la firma del pacto sindical 2005-2007, es decir, en junio del año pasado, se firmó con todos los sindicatos el convenio para el personal laboral tras once años de no cerrarse un acuerdo definitivo, vuelvo a reiterar, con todos los sindicatos tras once años de no existir acuerdo definitivo. Este hecho es en sí significativo del esfuerzo del conjunto de esta conselleria y (...) sociales para

impulsar un clima de tranquilidad y estabilidad en las relaciones laborales en todo el ámbito de la función pública.

Y para terminar, es muy difícil resumir en el espacio de tiempo que tengo asignado todo el trabajo que se está realizando en el área de la función pública, debido a lo prolijo de que se está haciendo y a la disparidad de la materia en que se actúa. Prolijo, gracias por la rectificación, luego le diré cómo se dice (...) en catalán.

La formación, como ya he señalado, es un punto determinante de nuestra labor, lo que incluye la preparación de más de 720 policías locales y turísticos en poco más de dos años, con una promoción que el próximo sábado recibe sus diplomas acreditativos. Se han creado los requisitos para la mejor gestión de la función pública, lo que incluye una racionalización y mejor aprovechamiento de los recursos económicos, como por ejemplo la firma de un convenio con la Seguridad Social que incluye al personal del ib-salut, que ha permitido un ahorro de más de 20 millones de euros a las arcas autonómicas en tan sólo dos ejercicios.

Dentro del programa de salud y prevención de riesgos laborales se ha realizado la evaluación de todos los puestos de trabajo de la comunidad autónoma, de los institutos de enseñanza secundaria y se ha empezado por los colegios públicos.

Estamos en definitiva cumpliendo con los compromisos que adquirimos con los empleados públicos, con las organizaciones sindicales y con la sociedad balear. Se ha dado una respuesta satisfactoria y consensuada a antiguas aspiraciones y demandas de los empleados públicos y de sus representantes sindicales, que hasta ahora, injusta o incomprensiblemente, no habían sido atendidas, como haber pagado el 0,7% de incremento en la (...) del personal. Se ha modificado el reglamento que regula la concesión de vacaciones, permisos y licencias, negociado obviamente con sindicatos. Se ha modificado también el Decreto de indemnizaciones por uso de vehículo propio por razón de servicio, de especial importancia para diversos colectivos funcionariales, una reclamación que, pese a la insistencia de las organizaciones sindicales, no fue resuelta en la anterior legislatura. Se ha aprobado un nuevo decreto que regula la concesión de permisos de la persona funcional y laboral por la obtención de niveles de catalán superiores al exigido para el ingreso. Se han limitado las contrataciones temporales y la duración de las comisiones de servicio. Se ha implantado un modelo de trabajo que constituye un acicate y motivación para los empleados público, por el que se fomenta el trabajo en equipo, la autoevaluación, la mejora continua y la función del trabajo como un compromiso con la sociedad, con la administración y con uno mismo.

La labor desarrollada ha sido ingente y fructífera y hace tan sólo dos semanas tuvo uno de sus momentos más álgidos con la aprobación por el Consell de Govern de los proyectos de ley de la función pública de las Islas Baleares y de los cuerpos y escalas de la administración autonómica, que ahora estoy seguro que mediante su tramitación parlamentaria se verán indudablemente enriquecidos.

En suma, y tal como señala la exposición de motivos del proyecto de ley de función pública de las Islas Baleares, para lo que esta Conselleria de Interior está trabajando es para la creación de un modelo propio de función pública, para la profesionalización de los empleados públicos, la modernización de nuestra administración y la mejora, en conclusión, de la calidad del servicio público. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Molt breument, perquè la veritat és que estic perplex i en primer lloc volia començar la meua intervenció, amb tots els respectes al conseller Sr. Rodríguez que me mereix, utilitzant el meu torn d'intervenció per efectuar una protesta amb veu alta, com a portaveu del meu grup, perquè consider que avui el que s'ha fet és una burla al Reglament, és una trampa al reglament poc pròpia de persones com el Sr. Rodríguez. Aquí s'ha fet una interpel·lació per contestar una sèrie de temes concrets i s'ha convertit aquesta interpel·lació en una interpel·lació de debat de la política de la conselleria sobre funció pública, debat molt interessant que, a més, és obvi que s'ha fet altres vegades i que s'ha de fer i que forma part de les preocupacions d'aquesta cambra, però no era, sense cap dubte, el debat que hi havia avui aquí. Avui s'havien demanat al Sr. Rodríguez una sèrie de coses i ell no ha contestat.

I dit això, senzillament diré molt ràpidament que el que ha fet avui el Sr. Rodríguez només ho pot fer una persona de la dreta, de la dreta més característica, com representa el Sr. Rodríguez. Quan des d'aquesta tribuna, si a mi, com a conseller a altres moments, en aquesta tribuna se'm posen damunt la taula quatre, cinc o sis o set o vuit casos d'"enxufisme", d'extorsió, de tota una sèrie de coses d'aquestes, jo tenc dues sortides, jo personalment en tenc dues: o contestar-les una a una o sortir a aquesta tribuna havent dimitit, i me'n queda una altra que ja no me correspon a mi, que correspon al meu electorat, reconec que l'electorat d'esquerres té molta més cura en aquests temes que l'electorat de dretes, que és que s'encarregaria l'electorat de llevar-me d'enmig. Per tant, en definitiva, sí reconec que no és igual un electorat que un altre, ho reconec, no sé si és més serè o no és més serè, l'únic que vull dir és que el que ha fet el Sr. Rodríguez avui aquí no és de rebut i a mi, com a persona honesta i honrada d'aquesta comunitat, m'escandalitza.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT.

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula el Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Seré breu perquè sincerament estic desconcertat, el Sr. Rosselló està perplex i jo estic desconcertat, per primera vegada en tres anys en aquesta cambra estic desconcertat. He escoltat amb molta atenció el que s'ha dit aquí, no es pot dir que hi hagi hagut un debat, no n'hi ha hagut; s'han llançat una sèrie d'acusacions gravíssimes, molt greus, sobre l'EBAP com a instrument de control i política partidista; sobre trames de fraus massius i en definitiva tota una trama de corrupció. Açò són acusacions gravíssimes que no s'han negat ni s'han refusat, simplement s'han ignorat. No voldria haver-ho de dir, però és el que sembla, allò de que qui calla atorga, es llancen acusacions i s'ignoren, això és preocupant.

Des del nostre grup parlamentari pensam que hi ha dos criteris bàsics que ha de seguir sempre la política de funció pública, que és l'equitat i la transparència. Després del que ha passat aquí avui tenim els nostres dubtes ben fonamentats que açò sigui així. Sincerament, com repetesc, s'han fet fe acusacions concretes i s'ha contestat amb un llistat d'actuacions, sense contestar ni una sola vegada aquestes acusacions que, com hem dit, són gravíssimes.

No m'estendré més, no me puc estendre més, a la moció ens veurem.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President, gràcies senyores i senyors diputats. Substanciam avui en aquesta cambra una interpel·lació relacionada, així com deia el seu títol, funció pública, de funció pública, que el Grup Parlamentari Popular rep i que el Grup Parlamentari Popular saluda amb satisfacció, per considerar-la una irrenunciable oportunitat, per tal de fer balanç de la gestió de la conselleria en aquesta matèria, una gestió que ve a justificar els compromisos adquirits per la Conselleria d'Interior al llarg de la present legislatura; són molts, són diversos i també i sobretot són ambiciosos els objectius del Sr. Conseller, els objectius que s'ha fixat per donar resposta a les necessitats que es venen manifestant envoltant del títol de la interpel·lació, funció pública.

I vostè ho ha esmentat, Sr. Conseller, són molts els objectius, principalment el de modernitzar l'administració de la comunitat autònoma, i vostè ho està aconseguint; donar veritables i reals possibilitats als empleats públics, i vostè ho està aconseguint; i, en tercer lloc, aprofitar la implantació de les noves tecnologies que, implantades dins l'administració, permetran, sense cap tipus de dubtes, optimitzar recursos i obtenir avantatges que finalment aniran en benefici, en primer lloc, dels empleats públics i, en segon lloc, i per extensió, de tots i cadascun dels ciutadans d'aquestes illes.

I aquests objectius, com li dic, Sr. Conseller, s'estan acomplint i s'estan fent de la manera i de la forma que millor

sap vostè fer, amb responsabilitat, amb sentit comú i com no pot ser d'una altra manera, escoltant i estenent ponts de col·laboració a tots els agents implicats. I per mostra un botó: pacte sindical 2005-2007, pacte que representa una política responsable en matèria de recursos humans, un pacte que sintetitza una planificació realment ajustada als objectius de l'administració, tal i com els agents socials s'han proposat aconseguir durant els propers anys. I virtuts aquest pla en té moltes, no les anomenaré jo aquí avui totes, però potencia l'oposició i el concurs, agilita els processos selectius, garanteix una formació integral i, entre altres coses, reduirà la taxa actual de temporalitat.

Però si tot això i el que acab de dir és absolutament un motiu, per a nosaltres, de celebració, no menys ho han de ser altres actuacions de la conselleria que vostè dirigeix, actuacions que permeten mirar el futur de la funció pública amb un veritable optimisme, actuacions com les de simplificar o intentar la simplificació dels requisits de participació en el concurs de trasllats, el suport incondicional als discapacitats, al seu accés a la funció pública, mitjançant proves específiques i amb la creació d'un borsí propi. I jo vull aquí aturar-me per reconèixer-li, Sr. Conseller, un mèrit més, un mèrit més en aquesta qüestió, perquè, com vostè ha dit, i ho ha dit molt bé i és cert, la comunitat autònoma de les Illes Balears ha estat la primera a regular aquest accés a la funció pública dels discapacitats, la qual cosa garanteix un mínim del 5% de places per a aquest col·lectiu, entre d'altres actuacions que el meu grup parlamentari celebra.

I voldria destacar el Pla de la millora de la formació dels empleats públics, sabem que és i serà un dels primers objectius i de les principals fixacions que té vostè.

Fins aquí aquest diputat, en el poc temps que té per desenvolupar el contingut del títol de la interpel·lació funció pública, ha tractat de sintetitzar moltes qüestions i el temps el té absolutament limitat. No m'estendré molt més i jo deixaré ara aquesta tribuna per a d'altres que tenen visions apocalíptiques d'una realitat fruit d'imaginacions molt retorceres, deix per a altres, Sr. Conseller, falsedats, complexes que no sé quin tipus de ments poden construir. En definitiva, deix aquest espai perquè es torni possiblement, i així ho veurem i ho comprovarem, a instal·lar una incomprendible fixació d'alguns on donen realment l'esquena a la veritat i no volen veure realment qüestions que jo no els tornaré insistir, però que són aquí i són fets i són absolutament realitats.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica, té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Diéguez..

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. En primer lugar y como ya han hecho otros representantes de grupos parlamentarios que me han precedido, quería dejar constancia de la formal protesta porque una interpelación consiste, ni más ni menos, que en una pregunta larga que se hace al Gobierno para controlar su

acción, lo que está haciendo en determinadas cuestiones concretas, y aquí yo he planteado una serie de determinadas cuestiones concretas y no se ha contestado a una sola, no se ha contestado ni una sola, y creo que el Sr. Presidente tenía que haberle llamado a la cuestión al conseller y explicarle que tenía que ceñirse a los términos de la interpelación. Pero en fin, como ya hemos dicho antes, cada uno podrá entender por qué no se ha podido dar respuesta a nada de lo que hemos dicho. Y se ha tratado incluso de tirar globos sonda y de hacer maniobras de despiste. Sr. Conseller, si quiere debates *ab hominem* se los acepto todos, ya me he peleado con gente, hombre, no sé si más experta y más informada que usted, pero me he peleado con todos, si usted quiere debates *ab hominem*, no me encontrará una empresa tragaperras, estoy seguro de ello. Y aunque me pinche el teléfono no encontrará nada, no quiero decir que me lo haya pinchado, faltaría más, pero aunque fuera así no encontraría nada, se lo puedo asegurar.

Y si quiere quejarse de mis informadores que dice que no son suficientemente buenos, pues cuando tenga una reunión de la junta local pues les llama la atención, lo tiene usted mejor que yo porque además tiene usted jerarquía sobre ellos.

Mire, yo he estado hablando aquí, bueno, también una cosa sí que quería llamar la atención, y usted ha dicho: si yo fuera un político novato le respondería. No, si fuera un político correcto, o sea, usted tiene la obligación de contestar, o sea es que llega a la posición de cinismo de llegar aquí y decir que no va a contestar, que si yo fuera un político novato contestaría, ¿qué significa eso? Que no va a contestar, que va a eludir el trámite parlamentario, el control parlamentario, eso no está bien, eso no está bien Sr. Conseller.

No me ha contestado si es cierto que usted lleva un sistema de control de las oposiciones, el mecanismo de control del EBAP que le he preguntado, no me lo ha contestado; el sistema de puntuación no me lo ha contestado ni me lo ha negado; el sistema de adjudicación, los números de plazas que yo le he dicho, tampoco me los ha negado, no me ha negado nada de esto. ¿Por qué? Porque todo es cierto, ha tenido su oportunidad de negarlo, para que yo pudiera tener réplica, y no ha negado nada de esto.

El caso de la Directora General de Función Pública, le he preguntado por los viajes a Madrid, usted eso lo sabe, y podría perfectamente haberme dicho: eso no es cierto y se lo voy a demostrar. Y yo se lo aceptaría, y le diría, mire, usted tiene razón, me he equivocado, me habían dicho una cosa que era de una manera y resulta que es de otra. Pero cuando usted me oculta los billetes de información que le pido, tengo que pensar que está ocultando algo, sino me lo haría llegar.

Cuando le hablo del certificado irregular que le digo que (...) hizo un certificado dando una antigüedad a una persona determinada y le digo que un político no tiene que hacer un certificado, usted aquí no me lo ha negado, no me lo ha discutido, ¿está usted de acuerdo o no con que un cargo político pueda hacer certificados de esas características?

El tema de la Sra. Begoña Moragues, que usted me dijo que era de libre designación, y que yo le he demostrado aquí, indicándole el número su plaza que es de concurso, y usted (...)

en la comisión, ya se lo he dicho y leído la página del boletín oficial, el boletín del *Diario de Sesiones*, perdón, leído la página del *Diario de Sesiones* en la que usted decía una cosa que no es verdad, usted salga aquí y diga, mire, me equivoqué, creía que era de esa manera y era de otra, se lo admitiré, le admitiré que fuera un error. Usted me pide disculpas por haberme dicho en aquel momento que estaba equivocado y yo admitiré que es un error y asunto concluido.

Pero es que tenemos mil casos más. ¿Ustedes se acuerdan cuándo le planteaba al Sr. Conseller el caso del Sr. Molinas? Se lo diré, una persona que había tenido un problema en el Ayuntamiento de Palma, un policía local, por, creo que eran unos 5.000 euros en llamadas, usando el teléfono público digámoslo así de carácter privado, y que por lo visto tuvo que reemborsarlas. Le dije que estaba dando clase de ontología policial en la Universidad, patrocinado por la Conselleria de Interior; me dijo la Conselleria de Interior que no tenía nada que ver, que no sabían nada de ello; que este señor, bueno, que ya se había aclarado en la Universidad, ¿saben qué clase está dando este señor ahora? Deontología policial en el EBAP, en la Escuela Balear de Administraciones Públicas, no tenían nada que ver con él ni aunque diera este tipo de clases, pero ahora lo han nombrado en esas clases dentro del EBAP. Es decir, es que todo el día estamos igual, todo el día estamos igual, todo el día estamos teniendo que ver una corruptela, otra corruptela, una cosa que nos dice que no es cierta. Ya está bien, ya está bien.

Podría seguir así, el caso de la Sra. Riera, cercana al Alcalde de Montuïri, el Sr. Sampol la conocerá a lo mejor, en comisión de servicios en función pública, no está en función pública, está en interior. Luego le hacen un concurso de traslados por el cual le adjudican el puesto y consolida un nivel 28, 400.000 y pico de pesetas, está bien. Podría seguir así, yo creo que ya está bien para hoy.

Tenemos muchas incógnitas y respuestas ninguna. Sr. Conseller, es su obligación defender todo esto que le estoy diciendo, que tenga la seguridad que si usted sale aquí y me demuestra de una u otra manera que lo que yo estoy diciendo es infundado por una causa u otra y me la documentación necesaria para que yo lo vea, diré, pues tiene usted razón. Pero lo que no puede hacer es huir hacia delante cada vez, huir hacia delante; cada vez que le planteamos cualquier caso huye hacia delante, suelta una mentira en la última intervención, como nos pasó con el caso de la Sra. Begoña Moragues, me dice: está usted equivocado, es de libre designación, y ahora resulta que es de concurso. Pero claro cuando ya no le puedo contestar, confiando en que como no tenemos casi trámite los de la oposición para poder intervenir en este parlamento y cada vez tendremos menos, pues ya irá pasando, ya se irán olvidando.

Pues ya sabe, olvido ninguno, Sr. Conseller.

Vayamos a los temas políticos, que son estos temas que le he planteado de su conselleria, déme una respuesta a los mismos y, si la respuesta es satisfactoria, usted lo sabe, que siempre le acepto las excusas que sean necesarias, pero dé una explicación, creo que esta cámara la merece. Nada más, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENTE:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de contrarèplica té la paraula l'Hble. Conseller de la Funció Pública, Sr. Rodríguez.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberá):

Gracias, Sr. Presidente. Voy a intentar responder al debate originado en esta cámara, en este pleno, y me gustaría fijar posiciones pero que cada uno estemos seguros de lo que decimos. Yo vengo aquí, ante esta cámara, señor diputado del Grupo Esquerra Unida i Els Verds, a dar cuenta de una interpelación que me presenta el Grupo Socialista, firmada por su portavoz, Sra. Francina Armengol, que dice: interpelar al Gobierno de las Islas Baleares sobre la política general en materia de función pública. Perdón, política general en materia de función público, y a esto he venido aquí; y le doy las gracias, porque me ha posibilitado decir lo que estamos haciendo, que evidentemente son las antípodas de lo que hacían ustedes cuando gobernaban, totalmente, esto es seguro.

Y Sr. Presidente, excepto cuando me he referido al despacho y a los intereses profesionales del Sr. Diéguez, todo lo demás ha sido debate general sobre política de función pública. Esto no es salsa rosa, y me niego, y me niego a que esta cámara se convierta en salsa rosa.

(*Aldarull a la sala*)

Aquí no hay nadie que venga aquí a discutir si Juanito, si Pepito, si hizo, si dijo, que además son dimes y diretes, aquí el que tenga una amputación tiene su procedimiento, el Sr. Diéguez es abogado y sabe muy bien lo que tiene que hacer, por lo tanto, pues mire usted, para contestarle, Sr. Diéguez, mire usted.

Sr. Riudavets, las acusaciones que usted ha escuchado aquí esta mañana son las mismas de siempre que vienen a esta cámara *arrossegant* desde el año 2003, no más tarde, del 2003, las mismas, y como no hay nada que atacar de función pública siguen con lo mismo, con deducciones, con parece, con me creo, propias de un programa de salsa rosa, pero no un debate parlamentario en una cámara como el Parlament de les Illes Balears. Y como nosotros tenemos una responsabilidad política, es evidente que cada uno se comporta como es, a uno lo suben aquí los votos de los suyos y a otros los ponen allá los votos de los suyos, cada uno debe responder de nuestro capital político, que es éste, es la acción política en función pública de esta cámara, de este gobierno.

Y yo, lo que ha dicho el Sr. Diéguez, lo niego la mayor. Mire usted, Sr. Diéguez, para responderle, ni la directora general de Función Pública ni ningún cargo de la conselleria ni que yo sepa de otra conselleria han tenido viajes pagados para ir a estudiar a Madrid ni a ninguna otra parte, y si yo tuviese conocimiento de esto actuaría inmediatamente, no le quepa a usted la menor duda. No siempre ha sido así, no siempre ha sido así, pero con mi acción en función pública esto es así.

Punto número uno. Punto número dos, la Sra. Begoña Moragues, no sé a qué punto, usted, en que fecha, ha sido hasta secretaria mía, ha estado en mi secretaria, en puesto de libre designación, no sé cuando usted me dijo esto dónde estaba ni

cómo estaba, pero ha sido secretaria mía, y ha sido secretaria de un director general, de libre designación. Mire usted, si me equivoqué le pido disculpas, pero le dije (...) esto porque yo estaba convencido de que era libre designación, si no es así yo lo miraré otra vez, no se preocupe, si no (...) a ninguno, si el que se equivoca y rectifica es dos veces listo, eh, no se preocupe. Ahora, dudo que usted me acepte una disculpa, lo dudo, no la ha aceptado nunca, pero en fin, no me preocupa.

Mire, es evidente que la acción política en función pública es distinta a la de ustedes. Nada más que le voy a poner dos ejemplos: mire, la RPT, que es la Relación de Puestos de Trabajo consolidada, ha sido este gobierno de ahora el primero que la ha publicado, antes estaba secuestrada por algún funcionario, pero el único (...) funcionario, ahora es pública y aparece el BOIB. Mire usted si ha habido un cambio importante.

Segundo tema: las productividades, las productividades, y le puedo decir que había cargos importantes en este gobierno, de libre designación, por supuesto, y de confianza, que sólo en productividades, a parte de ganar muchísimos millones al cabo del año, bastantes más que el conseller, cobraban 700 euros mensuales de productividad, el único que las ha publicado ha sido este gobierno; antes no se publicaban, Sr. Diéguez, y usted las tiene porque las ha pedido, pero antes de dárselas a usted las tienen todos los sindicatos. Eso lo ha hecho este gobierno, antes no se hacía; mire usted si hay un cambio totalmente de transparencia en un tipo y en otro. Mire si es diferente su gestión a nuestra gestión, es diferente totalmente.

Los riesgos laborales no existían en su gestión. Antes de venir aquí hoy he estado presentando la memoria del Plan de riesgos laborales (...) con los sindicatos.

Mire usted, cuando yo llegué a la acción pública había un 13,5% de interinos; hoy hay un 8,2% en Función Pública. Si le digo en Educación el cambio es abismal, el cambio es abismal en Educación. Y mire usted, porque como usted no cree en esto le diré una cuestión: el Gobierno del Estado es el primero que ha hecho un plan de (...) en el empleo, y mire si es así que el año pasado, el año pasado 2005, el gobierno socialista adjudicó las últimas plazas por plan (...) en el empleo en sanidad, el INSALUD, las adjudicó el año pasado el gobierno socialista. Por lo tanto no será tan ilegal cuando todos lo han hecho. No hay ninguna administración autonómica que no lo haya hecho, y usted lo presenta aquí como un hecho de hacer trajes; ni muchísimo menos, no es verdad.

Mire usted, aquí hay personas laborales que vinieron transferidas principalmente en el MEC y que están en limpieza, en niveles bajísimos, en los niveles más bajos de acceso, que se han de afrontar ahora un concurso, a una oferta de empleo. Están en desigualdad de condiciones con personas que acaban los estudios ahora mismo. Habrá que hacer algo, porque estas personas vienen haciendo un trabajo 15 y 20 años en interinidad. ¿Es justo esto?, pues mire usted, no será tan malo... Yo sé que a usted le causa esto un poquito de envidia, pero mire usted que un gobierno de derechas, según el Sr. Rosselló de ultraderecha, sea capaz de llegar a un pacto sindical con todas las fuerzas políticas menos con una, algo tendremos, ¿no?, que un gobierno como el nuestro sea capaz de llegar a un

convenio de laborales con todas las fuerzas políticas es algo novedoso, ¿verdad que sí? Eso a ustedes les pica porque ustedes no fueron capaces; ¿sabe usted por qué?, porque en el aspecto de función pública fueron ustedes cicateros, y tenían ustedes al frente de este departamento a personas que posiblemente les confundían, como le confunden a usted ahora, y aplicaban políticas negativas para los funcionarios.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, vagi acabant, quan pugui.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberá):

Acabo, Sr. Presidente. Mire usted, Sr. Diéguez, señoras diputadas, señores diputados, yo estoy abierto a comparecer en esta cámara en comisión o en pleno las veces que haga falta, pero nada más les pido una cuestión: concreten de qué quieren hablar, porque hay 5.000 trabajadores en función pública y si usted viene aquí y me habla de dos casos concretos, oiga, si no me dice nada no podré contestarle, tendré que decirle: "Mire usted, ¿sabe qué?, la semana que viene le contestará el diputado, o dentro de 15 años, el diputado de la derivada de esta interpelación". No, no es correcto. Si usted me pide debate sobre política general yo le hablo de política general. No sea usted alicorto, enmiéndeme la política general, dígame usted: "mire usted, no me gusta el pacto sindical, no me gusta el acuerdo de (...) sindicales, no me gusta el convenio colectivo, no me gusta que hoy los tribunales, como dice la ley, sean soberanos para preparar las pruebas de admisión de funcionarios -que es lo que dice la ley-; eso no me gusta, lo hacíamos mejor antes nosotros que lo hacíamos de otra forma". Fantástico, podemos discrepar; ahora, que venga usted con un debate de política general y me salga con tres personas me parece injusto.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies...

(*Alguns aplaudiments*)

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

III. Moció RGE núm. 2328/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria d'aigües subterrànies, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 7606/05.

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon a la moció RGE núm. 2328/06, relativa a aigües subterrànies, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, derivada de la interpel·lació RGE núm. 7606/05. Té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespí.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Venim aquí a defensar una moció presentada com a resultat d'una interpel·lació que tenia -la

interpel·lació- però dues vessants: una vessant dirigible directament a la Conselleria de Medi Ambient, que és la competent sobre les aigües subterrànies, però que també volia estendre això, i així ho farem al llarg del temps, en relació a les competències que té la Conselleria de Sanitat sobre les aigües potables, les aigües de consum humà.

Referent a la primera part nosaltres hem presentat una moció amb cinc punts que tracta de diverses coses. Una d'elles és tenir la millor informació sobre l'estat dels aqüífers; per tant tot allò que sigui millorar aquesta informació, millorar les analítiques, millorar l'àmbit on es fan aquestes prospeccions, forma part de les propostes números 1, 2 i 3. La segona és de qualque manera sobre allò que sabem en aquest moment i que es derivaria de l'anàlisi de resultats que la Conselleria de Medi Ambient va facilitar a petició nostra, i que nosaltres agraïm la celeritat amb la qual ho va fer; d'aquesta anàlisi ja es detecten algunes accions que ja poder fer, com és millorar la incidència, o disminuir, disminuir la incidència que l'activitat agrícola té sobre els nivells de contaminació dels aqüífers; és evident - tothom ho sap- que l'adob amb productes nitrogenats lògicament al final provoca que aquell adob que no és utilitzat directament per la planta al final va per escorrentia cap a les aigües més profundes, als aqüífers, i per tant instam la Conselleria d'Agricultura a millorar..., sabem que ja hi ha un pla d'ajudes però creim que s'ha de fer més extens per aconseguir que s'utilitzin altres sistemes d'adob alternatiu que no tenen aquests efectes tan nocius.

I també, respecte a això mateix, una altra aportació d'elements nitrogenats és la reutilització de les aigües residuals. Aquesta és una necessitat per a aquesta comunitat, és a dir, tot allò que sigui estalviar aigua és bo perquè al final tanmateix, si no, treurem l'aigua dels aqüífers. Per tant aquest cicle és un cicle pràcticament tancat. Volem que aquestes aigües siguin utilitzades però aquestes aigües també suposen una aportació d'elements nitrogenats. Les aigües residuals que procedeixen de l'activitat humana, de la vida dels ciutadans i de les ciutadanes que generen aigües residuals, tenen, com vostès saben, per un element bioquímic inherent a la nostra constitució humana, elements nitrogenats, i aquests elements nitrogenats d'afegeixen a aquestes aigües residuals que van també a parar als aqüífers.

Hi ha manera d'evitar això, costoses algunes d'elles, la desnitrògenació, però volem que, com que això està contemplat a un pla, a la legislació que aquesta comunitat autònoma té, i que a l'hora que els pagesos s'adhereixin a la utilització d'aquestes aigües signen unes condicions d'aquesta utilització, volem que es garanteixi que aquestes condicions que figuren en el Pla hidrològic siguin vigilades i complertes. No ens basta que la normativa existeixi, hi ha normatives que existeixen sobre tota l'activitat humana i no sempre es compleixen; per tant volem aquí que hi hagi una vigilància.

I, en segon lloc, i encara que no sigui objecte propi de la moció, però jo augur a aquesta moció una certa continuïtat, bé, hi ha els problema de les aigües que bevem, és a dir, aquí tenim uns aqüífers dels quals es treu aigua i arriben a l'aixeta dels usuaris. Jo aquí tenc un document on un subministrador d'aigua a la zona de l'aqüífer d'Alcúdia comunica que ha rebut des de la Conselleria de Salut i Consum uns resultats de les analítiques

fets als pous de la xarxa d'una determinada zona i que hi ha una quantitat de nitrats, però, de nitrats i de clorurs superior als paràmetres establerts en el Reial Decret 140/2003, de 7 de febrer. Vol dir que l'aigua potable d'aquests ciutadans no era potable; no era potable per clorurs, que és una molèstia important, que té conseqüències sobre les persones que tenen restringit l'ús de clorurs a causa de problemes d'hipertensió, però també per nitrats, que tenen unes altres conseqüències, i aquesta subministradora continua subministrant l'aigua perquè proposa unes mesures correctores que, segons diu ella, no pot dur a terme per falta de recursos econòmics.

Aquí hi ha un problema greu de salut pública, i si la conselleria és capaç d'enviar unes anàlisis a la mateixa empresa que subministra aigua, no tendria la mateixa obligació, dic jo, d'enviar-les aquí, a aquest diputat, que les hi va sol·licitar? Hi ha un incompliment, Sr. President, manifest de l'obligació que té el Govern de donar informació. I és més escandalós quan aquest document que jo li deman és el que ella ha remès a una empresa subministradora d'aigües potables. Tots els aqüífers al voltant de la zona agrícola de Sa Pobla estan altament contaminats, i les aigües que arriben a les aixetes no compleixen els requisits de potabilitat que nosaltres mateixos exigim, i aquí hi ha una segona fase que haurem de prendre mesures per evitar això.

Ja vaig apuntar l'altre dia a la interpel·lació que hi havia algun tipus de mesures en el conveni que la conselleria havia establert amb el Ministeri de Medi Ambient, i la d'Agricultura també amb el Ministeri de Medi Ambient, perquè si es redueix i es millora l'explotació dels aqüífers és evident que les concentracions aniran baixant. Hi ha altres elements que hem de fer, però el primer i el que jo deman aquí públicament, i ho farem per escrit de la manera que reglamentàriament està determinada, és que la Conselleria de Sanitat, com ho ha fet la de Medi Ambient, ens faciliti la documentació perquè puguem fer propostes positives, perquè entenem que la salut dels ciutadans ens ha de preocupar, als que estam a l'oposició, però evidentment a qui ha de preocupar és al Govern, que té la responsabilitat de garantir-los la salut. Record que és un dret constitucional.

Per tant avui, aquí i ara nosaltres presentam cinc propostes en positiu. Aquest és un problema del qual no hi ha culpables en el sentit penal de la paraula, però sí que hi ha molts de responsables del fet que s'aporti un excés de nitrats, i en algun cas, com vaig posar jo de manifest a la interpel·lació, de nitrats, la qual cosa ja és més greu, als nostres aqüífers.

Jo esper que per part del Grup Popular s'hagin llegit amb afecte aquestes propostes, totes elles enormement -jo crec que enormement- raonables, i que hi puguin donar suport. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Fixació de posicions. En primer lloc pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, he de dir que el nostre grup està d'acord amb tots els punts que es presenten en aquesta moció del Partit Socialista perquè entenem que són tots ells, és a dir, els cinc punts, aspectes que sempre estan dins la lògica de com s'hauria d'actuar, que és bàsicament millorar les analítiques, millorar i incrementar la xarxa de recollida de mostres dels aqüífers i, per tant, tot el que suposi un major coneixement de com es troben els aqüífers de les Illes Balears, evidentment resulta positiu. Per tant i en aquest sentit nosaltres donarem suport a aquesta moció.

Ara bé, nosaltres criem que sobretot es tracta d'actuar en dos àmbits, perquè vull recordar que si més no en aquest moment desconec com s'està duent endavant aquesta xarxa de recollida de mostres, però allò cert és que des de ja fa molt de temps s'està fent una tasca diríem molt relacionada amb aquests punts que es plantegen en aquesta moció, i per tant hi ha una feina diríem de recollida de mostres significativa.

Ara bé, nosaltres el que consideram és que sobretot s'ha d'actuar en dos àmbits. El primer àmbit és el referit a les mesures preventives per evitar la contaminació dels aqüífers; és a dir, nosaltres creim que allà on s'ha de fer una feina important és per evitar que hi hagi nitrats, nitrats, insecticides, metalls pesants, mala depuració de les aigües, etc., que puguin arribar i contaminar els aqüífers, que desgraciadament hi ha molts de casos -darrerament hem vist que havien sortit als mitjans de comunicació- en què hi hagut contaminació de les aigües per diversos motius. Per això entenem que allà on s'ha de fer una tasca importantíssima és en les mesures de prevenció. És cert que un major coneixement, i per tant tots els punts, com dic, d'aquesta moció milloraran el coneixement i per tant teòricament han de fer una millor aplicació de les mesures preventives, però nosaltres creim que és allà on s'ha d'augmentar, diríem, la tasca.

En segon lloc entenem que allò que també s'ha de fer és actuar, actuar de manera clara i de manera contundent. Sobretot entenem que en aquest moment hi ha normativa, hi ha bastant normativa sobre tema d'aigües, i allò que s'ha de fer bàsicament és aplicar la normativa. Fins i tot jo vull dir que hi ha algunes d'aquestes normatives des de ja fa bastants anys, per no dir de principis dels noranta. Per tant nosaltres el que plantejam és que hi hagi una actuació important per part de les conselleries pertinents quant a prevenció, prevenció, i quant a actuació.

Referit al tema de prevenció el punt 4 de la moció ja ho diu, que s'han d'incrementar les actuacions sobre el sector agrícola i ramader per disminuir l'aportació dels derivats nitrogenats als aqüífers. Jo vull recordar que des de fa més de cinc anys, concretament l'anterior legislatura, es va aprovar o es va dictar per part de la Conselleria d'Agricultura i Pesca en aquell moment tota una sèrie de bones pràctiques, diríem, perquè es dugués endavant per part de la conselleria en coordinació amb agricultors i ramaders per tal d'evitar tota aquesta contaminació sobretot precisament per utilització de derivats nitrogenats. Nosaltres hem de dir que en aquest moment no sabem molt bé com està, si s'estan aplicant o no s'estan aplicant aquestes bones pràctiques, però entenem que era un inici important i interessant i que s'hauria evidentment d'emfasitzar encara més i treballar-hi més per fer una bona actuació en el món agrícola

per evitar precisament aquesta utilització de determinats productes, que tenen uns efectes molt negatius en els aqüífers i, per tant, en la seva contaminació.

Una altra actuació quant a prevenció seria l'aplicació de l'ordenament jurídic relatiu a la depuració d'aigües residuals, tot allò que sigui millorar la depuració per tal d'evitar qualsevol tipus de contaminació a causa d'una mala depuració d'aigües. I evidentment ja no parlem de totes aquelles actuacions preventives a l'urbanisme expansionista i a un creixement sense tenir en compte les repercussions sobre el medi ambient i concretament sobre la contaminació dels aqüífers i la seva sobreexplotació, que és un aspecte evidentment que no es toca en aquesta moció, però és evident que també s'hi hauria d'actuar com a mesura preventiva.

Respecte a les actuacions, nosaltres sí que voldríem dir que aquesta moció no fa esment directe a les actuacions, però nosaltres sí voldríem aportar com a mínim la nostra opinió sobretot perquè, tal com he dit abans, la millor actuació és el control i la vigilància i l'aplicació de la normativa vigent. Vull recordar que hi ha una directiva europea des de l'any 91, transposada a més a l'ordenament jurídic estatal, concretament al Reial Decret 261/1996, on clarament estableix les mesures per prevenir i corregir la contaminació de les aigües causada per nitrats d'origen agrari, i concretament una ordre de la Conselleria de Medi Ambient de 24 de febrer del 2000 on es designaven les zones vulnerables en relació a la contaminació de nitrats de fons bàsicament agrícoles i un programa d'actuació. He de dir que en aquesta ordre hi ha tota una sèrie d'actuacions que s'estructuren en tres apartats, mesures de control i seguiment, mesures de prevenció i mesures de correcció, que nosaltres entenem que si s'aplicàs -que desconecem si es fa o no- aquesta ordre tal com està resultaria que molts d'aquests punts de la moció estarien una mica ja recollits en aquesta ordre i per tant el que faria aquesta moció seria, diríem, aprofundir encara més en la necessitat de millorar, com dic, la recollida de mostres, de millorar, per tant, les analítiques de les aigües i per tant, també, per actuar sobre el sector agrícola i ramader per poder, com dic, evitar aquesta contaminació.

Per tant nosaltres creim que ja hi ha prou normativa en aquest moment, que ja existeix un ordenament jurídic d'obligat compliment i molt clar, i en aquest sentit, per tant i per acabar, nosaltres hem de dir que en el nostre grup entenem que aquesta moció té una perspectiva absolutament -com ha dit el seu portaveu, el portaveu del Partit Socialista- que no s'entendria que no s'hi donàs suport per part de tots els grups, perquè jo crec que algunes coses a més estan dins la lògica fins i tot d'aspectes que no sabem molt bé si s'estan fent o no, però que si es fessin evidentment ja es podrien fer actuacions concretes per evitar la contaminació, i sobretot també perquè entenem que és molt important, efectivament, tenir mostres i tenir una gran anàlisi sobre la situació, però jo crec que la situació ja es coneix i el que s'ha de fer sobretot és actuar preventivament per evitar la contaminació i, en segon lloc, actuar d'una manera com dic clara i contundent per evitar que hi pugui haver aquesta contaminació, sobretot a zones que són molt conegudes, que com se sap perfectament les zones més vulnerables aquí, concretament a Mallorca, són la zona de Sa Pobla i la zona de Manacor, se saben molt bé les causes que

provoquen aquesta contaminació, i per tant nosaltres creim que allò que s'ha de fer realment és, com dic, prevenir, sobretot prevenir qualsevol tipus de contaminació amb actuacions molt clares i molt concretes en coordinació amb els sectors més implicats perquè la seva activitat després pot repercutir en una contaminació en els aqüífers; no només són els agricultors, també evidentment els temes de camps de golf, els temes fins i tot d'hotels, és a dir, hi ha una gran gamma on s'hauria d'actuar, com dic, preventivament. I en segon lloc actuar amb la normativa, com dic, que actualment existeix i, per tant, no permetre que els nostres aqüífers puguin tenir cap contaminació dins la mesura, evidentment, de les possibilitats.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Crespí, li volem anunciar el nostre vot favorable a la moció derivada de la interpel·lació que vostè va presentar i va defensar fa 15 dies, ja que entenem -com no pot ser d'una altra manera- que és una obligació dels poders públics garantir la qualitat de les aigües i fer totes aquelles accions per garantir que la salut pública no estigui malmesa per una mala qualitat de les aigües.

En aquest moció que vostè ens presenta amb cinc punts hi ha bàsicament dos grans blocs, o tres, millor dir: un va dirigit a la prevenció, que és que s'han d'establir les mesures per evitar que els pous es contaminin; una altra mesura és la d'actuació, que realment el que s'ha de fer és millorar les aigües en la mesura que és possible, mesclant aigües en els aqüífers, recarregant els aqüífers o el que sigui; i el tercer, que són els tres primers punts, que el que fa és establir mesures de control.

Tot això evidentment ja està fet i s'està fent, però crec que no és de demés redundar i insistir en aquest tema perquè la solució no és fàcil ni és immediata, sinó que és un control que s'ha de dur molt seguit i que si hi ha una mica de descuit hi ha el perill que el problema de contaminació es pugui tornar a donar i sobretot que no s'arregli en la mesura que això sigui necessari.

Nosaltres creim molt adequat que s'incrementin les anàlisis i sobretot que s'abasti la totalitat dels aqüífers de les Illes Balears, perquè hi ha molta diferència entre uns pous i uns altres perquè tots ells no tenen les mateixes circumstàncies de superfície; per tant s'hauria de garantir que tots els pous tenguessin una analítica com a mínim anual, i sobretot incrementar aquelles mesures a les zones de més contaminació, com vostè ja ha apuntat i la portaveu que m'ha precedit també, aquelles zones més sensibles que són Sa Pobla i Manacor, que sabem que històricament tenen la contaminació per nitrats que vertaderament són les més perilloses per a la salut si no hi ha un tractament adequat posterior que garanteixi que l'aigua de les aixetes arribi en condicions.

Per tant ja li dic que crec que tant la seva exposició i l'exposició que va fer tant a la interpel·lació com la d'avui justifiquen plenament aquesta moció i evidentment justifiquen el nostre vot favorable.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Vinent Barceló.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Crespí, nosaltres la veritat és que es pot tranquil·litzar perquè ja vam comentar el dia de la interpel·lació que hi estàvem d'acord i vam manifestar la nostra opinió en molts de temes que el conseller va exposar aquí i que estàvem totalment d'acord en molts de temes.

La veritat és que des de la conselleria s'han estat fent unes feines no tan sols de prevenció sinó també d'actuació, que s'ha anat dient aquí, d'una manera bastant contundent i que ha millorat molt i, a més a més, amb la normativa extensa que hi ha avui amb decrets que també ha firmat el mateix conseller en matèria de prevenció i en matèria d'actuació.

Les accions -les repetiré una miqueta per situar un poc el tema- han estat moltíssim importants: s'han invertit més de 197 milions d'euros en aquest aspecte; el tema de la Conselleria d'Agricultura, que efectivament ja subvenciona el 70% de fertilitzants perquè no passi al subsòl aquest tipus de nitrats; per altra banda s'han reduït moltíssim les extraccions; la gestió amb els pagesos és molt eficaç: durant aquests darrers deu anys ha canviat moltíssim; s'han reduït les extraccions fins a 5 milions de litres menys; les depuradores s'han millorat també moltíssim, que és un tema que també vostè ha exposat, i també s'ha demostrat que a diferència de la passada legislatura, que aquí a Mallorca es van demanar 3.904 pous, avui, en aquesta legislatura i en aquests moments, n'hi ha donats només 1.197, per tant la reducció ja és bastant menys del que hi havia abans. A més a més, també, a part de les dessaladores, que fan descansar els aqüífers.

Per tant nosaltres creim que als cinc punts que vostè ens demanen en aquesta moció nosaltres els farem unes petites transaccions, que argumentaré ara, en el sentit que al primer punt transaccionarem perquè l'Estat, com bé ha dit, ja ha confirmat que té intenció amb aquest conveni de destinar una quantitat per incrementar les noves mostres de la qualitat de l'aigua, per la qual cosa s'ha d'aprofitar la col·laboració amb l'Estat per fer aquest increment que vostè sol·licita en aquest punt. Per tant, nosaltres proposam en el primer punt que el Parlament insti el Govern a mantenir, en col·laboració amb el Ministeri de Medi Ambient, i incrementar la xarxa de recollida de mostra de masses d'aigua, d'acord amb les previsions de la directiva marc d'aigua.

En el segon punt també les analítiques que es fan van més allà d'allò que sol·licita la moció. I ja es fa un control molt acurat dels pous en què hi ha nitrats. Així nosaltres el que

proposam és que el punt 2 digui que el Parlament de les Illes Balears insta el Govern a mantenir les anàlitiqües d'aigües subterrànies, amb una vigilància especial al control de nitrats pels pous que pateixen aquesta contaminació.

En el punt tercer, en compliment de la directiva marc de l'aigua, ja s'estan licitant uns estudis que permetran determinar l'existència, o no, de les anomenades substàncies prioritàries en els nostres aqüífers, substàncies entre les que es troben els insecticides i els metalls pesats que vostè diu en aquest punt de la moció. Per tant, el punt 3 li proposam que quedi de la següent manera: el Parlament de les Illes Balears insta el Govern a presentar en el Parlament els resultats de l'assistència tècnica actualment en licitació, sobre el control de substàncies prioritàries a les masses d'aigua.

El punt número 4 l'acceptam tal i com està redactat, perquè posats en contacte amb la Conselleria d'Agricultura, l'altre dia fins i tot ella també ho manifestava aquí explicava la seva interpel·lació, se'ns ha indicat que tenen la intenció de treure noves línies d'ajut, a part d'aquest 70% puntual en aquest aspecte, també treuran altres línies d'ajut relatives també als purins i per tant, se complirà la finalitat d'aquest punt. Per tant, nosaltres l'acceptam tal i com està.

I en el punt nombre 5, l'únic que demanam és substituir la paraula "garantir" per "verificar". Les exigències d'aquest punt ja apareixen incorporades també en les respectives concessions d'aigua de reg. No es tracta així d'exigir una cosa que ja s'exigeix, sinó de verificar l'efectiu compliment d'allò que actualment ja s'exigeix. Per tant, només és canviar la paraula "garantir" per "verificar".

Res més, per part nostra és una moció que consideram que coincidim, com ja hem manifestat, l'únic és que m'agradaria tranquil·litzar la Sra. Rosselló, que no hi és, però hi ha el portaveu. Jo crec que és imprudent per part seva treure coses del passat, perquè precisament en tema de depuracions no va fer res per la depuradora de Pollença i va contaminar bastant. I la contaminació dels sòls també, Santa Gertrudis d'Eivissa també ho hem de recordar aquí. Per tant, de vegades és imprudent xerrar d'una cosa que un mateix ha duit la conselleria i no pot donar lliçons que ja he tret qualque suspens.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Crespí.

EL SR. Crespí i PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Bé, en primer lloc agrair a tots els grups el suport que nosaltres hem presentat, agrair al Grup Popular les propostes que ha fet perquè jo crec que no empitjoren i en algun cas, fins i tot, milloren. Jo crec que aquesta modificació del punt primer, posant de manifest..., jo crec que ho hauríem de posar molt més de manifest quan hi ha acords entre administracions per fer coses que interessin, ho haurien de contar, perquè això d'entendre-se és una virtut que ben practicada, entendre-se en el bon sentit de la paraula, ja he vist qualque rialleta torba, entendre-se políticament, així com

toca, és bo i ho hem de demostrar als ciutadans que no només és convenient enfadar-nos.

Per tant, agrair al Partit Popular les aportacions que fan aquí. I si me permet i per consumir el temps que me toca. El darrer punt, substituir "garantir" per "verificar", home! Si la conselleria verifiqués que no se compleix i no fer res, llavors incorreria en un delictes. Per tant, me pareix molt bé que ho verifiqui i si descobreix que hi ha qualque bergant que incompleix la normativa, emprengui les accions pertinents.

Moltes gràcies a tots. Per tant, acceptam les transaccions que supòs que passaran aquí perquè siguin correctament publicades.

Gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Crespí.

Senyores i senyors diputats, aquesta presència entén que s'aprova per assentiment. Moltes gràcies.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 1442/06, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a aplicació de la legislació del tabac a la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Passam al quart punt de l'ordre del dia, que correspon a les proposicions no de llei i en primer lloc debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 1442/06 presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a aplicació de la legislació del tabac a la comunitat autònoma de les Illes Balears. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Miquel Munar.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El motiu de la meua pujada en aquesta tribuna avui és per defensar allò que és consubstancial a la tasca democràtica, és a dir, defensar els interessos dels nostres ciutadans. Així doncs, un sector importantíssim del nostre entramat social i sectorial de la nostra comunitat està clar que es sent en aquest moment agredit, maltractat i en perill de supervivència. Aprofit per saludar els membres il·lustres que representen FECOTUR (Federació d'Associacions de Comerç, Oci i Restauració Turístics).

FECOTUR representa ni més ni manco que 4.500 comerços només a l'illa de Mallorca. Per tant, vol dir que milers de llocs de treball d'empreses familiars, que si el Govern del Sr. ZP no reacciona, veuran minvada la seva supervivència i que ells mateixos calculen que podrien tancar entre 1.200 a 1.500 comerços, repetesc, només a l'illa de Mallorca. Estam parlant d'un desastre de l'economia d'aquesta comunitat i d'un desastre d'una part de la societat d'aquesta comunitat.

Així a més, és un greuge comparatiu gravíssim contra el sector i contra la nostra comunitat. Contra el sector perquè els prohibeixen la venda a ells i mantenen, per exemple, a Aldeasa

de l'aeroport, propietat del Govern de l'Estat espanyol, li permeten la venda que a ells i els seus petits comerços li prohibeixen. Per tant, aquest greuge comparatiu és molt greu en referència al sector i és un greuge comparatiu molt greu per a la nostra comunitat perquè el Govern que representa aquesta comunitat i que ha estat votat per la majoria dels ciutadans ha demanat i si algú té dubtes aquí hi ha els assistencials, aquí tenc les còpies de les 5 cartes que ha fet la consellera Castillo a la ministra Salgado per ser rebuda per tractar aquest problema. Les dues darreres fent-li palesa que no és una demanda política com a consellera, sinó que hi aniria acompanyada dels representants de FECOTUR perquè no hi hagi dubte. Així i tot, no els ha volgut rebre. I el greuge encara és més comparatiu quan sí sabem que ha rebut els similars de FECOTUR de la comunitat autònoma d'Andalusia, segurament per la seva realitat de PSOE.

A la nostra comunitat estam absolutament convençuts que una de les coses que ens poden dir és que el Partit Popular nacional va donar suport a la llei a nivell estatal. I és així, perquè nosaltres també creim en la necessitat d'actuar en el tema del tabac, en referència a la salut pública. Per tant, naturalment vàrem donar suport a l'esperit d'aquella llei, però no hi estam d'acord en la seva normativa.

Nosaltres volem esmenar la llei estatal per posar seny i saludam l'esperit de la llei, com dic, per protegir la salut. Per tant, aquí es veuen amb nitidesa, dos estils de fer política, de prendre decisions per als ciutadans. La del Govern socialista, que fa una llei, tira per endavant i aquí ens rompem el nas i demà tenim embulls amb el sector, els han tengut pràcticament amb la majoria de sectors, varen debutar amb els miners i ara estan amb el sector d'oci i restauració. I la del Partit Popular, que no fa molt vàrem haver de suportar aquí la baralla de no haver fet encara la llei d'alcohol, o sobretot d'haver-la separada de la llei de les addiccions, precisament perquè la intenció d'aquest Govern de la comunitat és la de treballar primer el tema del sector, que és el que finalment el que ha de fer possible que les lleis siguin efectives sense perjudicar els interessos dels ciutadans.

Avui precisament surt en els mitjans de comunicació que ni més ni manco que el Defensor del Poble s'ha pronunciant dient que aquesta llei estatal afecta de forma greu els interessos de moltes empreses i convida i exigeix al Govern de l'Estat a reaccionar. I per tant, nosaltres perquè no quedi cap dubte d'aquesta proposta, plantejam una proposició no de llei que se basa en dos punts. El primer naturalment instar el Govern de l'Estat a prendre les mesures per tal de què sense perjudici de les mesures que garanteixin la limitació d'accés dels menors al tabac, amplii els canals de distribució de productes de tabac, a fi d'evitar perjudicis econòmics importants a un sector, com ja he dit, tradicionalment veurà com els ingressos són derivats.

Me contava la pròpia federació, quan me vaig reunir ahir amb ells, que naturalment això no afecta només en el fet de què el ciutadà que entra a comprar una caps de tabac, aquest senyor que entra a comprar una caps de tabac per ventura compra un altre objecte, un altre *delicatessen*, o un altre producte. I per tant, no només perden el guany d'aquella caps de tabac, sinó que perden tot el que ve darrera. Independentment de què tots coneixem molt bé quin és el sentit

d'aquesta proposta. I aquí ve una qüestió que seria paradoxal, me permetran l'acudit, però vostès ja se deuen imaginar què passaria si aquesta llei s'executés *strictu sensu*, com diu ara mateix la reglamentació. Vostès veurien a les platges d'aquesta comunitat: "*banana, melón* i caps de tabac". Ja tenim els senyors gitanos per damunt la platja venent el tabac de forma irregular i això seria... pot girar el cap fins demà de matí. Les persones que veim les coses amb claredat i això ens ho dit la pròpia FECOTUR, és un acudit que he fet i he avisat abans, no se (...) amb la litúrgia, però jo n'he de suportar moltes de les seves i vostè en pot suportar alguna. He dit i repetesc, que el mercat és el que és i el mercat si nosaltres li tancam una porta, és igual que quan vostè té un torrent que no està ben dirigit, vénen els problemes i els problemes de la venda i distribució del tabac cauria en mans del mercat negre, la irregularitat i de la forma poc intel·ligent de direccionar-ho.

Per tant, per evitar aquestes qüestions, però sobretot per donar el suport a una associació que representa, com he dit, a milers d'empreses i per posar sentit comú al teixit social i econòmic d'aquesta comunitat, hem instat el Govern de l'Estat a fer aquestes dues propostes. Nosaltres sabem que això té diferents vessants i per exemple, Convergència i Unió, dia 7 de febrer, perquè tenia un bon *pollo* a la Jonquera es va veure obligat a pactar amb el Govern de l'Estat una solució més o manco al seu problema. Per tant, allò que a nosaltres a més ens preocupa és veure que aquest problema enlloc de ser atès d'una manera global i d'una manera lògica per a totes les comunitats, se van fent "*arreglos*" en funció de les simpaties de la ministra, o del cordó umbilical del ministeri amb les diferents comunitats. I nosaltres, naturalment, no podem permetre el silenci i no podem permetre no donar suport a això.

Per tant, jo deman als grups que donin suport a aquesta proposició no de llei, que no té altre ànim que donar suport a la nostra realitat social i econòmica.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Munar. El Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista ha presentat l'esmena RGE núm. 2515/06. Per defensar aquesta esmena té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Munar, el meu company d'escó l'únic que li recriminava és que cités una ètnia concreta a l'hora d'atribuir una burla a la legalitat. Crec que no és políticament correcte atribuir a una ètnia un determinat comportament. Bé, surt aquí per reforçar aquesta proposició no de llei del Partit Popular i per tant, si la reforçam és perquè estam d'acord amb el contingut. De fet quan en el grup parlamentari vàrem assignar els temes del plenari d'avui, inicialment jo havia proposat que aquest tema el duqués la responsable de salut, ja havia duit tot el tema de la Llei de drogues de les Illes Balears, però me va fer veure amb bon sentit, que no parlam d'un tema de salut, sinó que parlam d'un tema de comerç.

Si parléssim d'un tema de salut i des de la concepció de què el tabac és nociu per a la salut, aleshores el que hauríem de fer és prohibir totalment la seva venda. Però clar, el tema ja té un cert fariseisme quan una societat i els seus governants se plantegen un tema nociu per a la salut i restringeixin la seva venda, però la permeten a determinats comerços, perquè al final un estany és un comerç, o la permeten si està distribuïda mitjançant una màquina automàtica. Aleshores el que feim és introduir pràctiques monopolistes a l'hora de distribuir un determinat producte i això no és correcte i naturalment és injust. I d'això se tracta.

Avui no debatem si el tabac és bo o dolent per a la salut, sinó que debatem si una vegada que l'administració tolera i autoritza la seva venda, no hem de provocar greuges comparatius. Sobretot quan partim d'unes situacions consolidades com és que entorn a les zones turístiques han anat naixent un seguit de comerços que majoritàriament la venda depèn de la venda del tabac. Com deia el Sr. Munar molt bé, no només és la venda directe del tabac, sinó que els clients aprofiten per comprar moltes altres coses.

Bé, aleshores des de què estam a favor d'aquesta proposició no de llei del Partit Popular, consideram que l'hem de reforçar especificant més a quins comerços s'ha d'ampliar l'autorització per vendre perquè en el primer punt de la proposició no de llei del Partit Popular, que insta el Govern de l'Estat a ampliar els canals de distribució dels productes de tabac. L'administració central que és la que tindrà la responsabilitat final pot pensar que ampliant la venda de tabac als comerços de municipis fronterers, que tenen duana, jo pot complir amb aquesta petició del Parlament de les Illes Balears. I aleshores se tracta de no aturar-nos únicament a autoritzar la venda de tabac als comerços de municipis fronterers, sinó generalitzar als comerços que històricament han pogut vendre tabac, conegut vulgarment com a segon canal de distribució i que contemplaria comerços turístics, benzineres, etcètera.

I també ens feim la mateixa pregunta en veu alta. Per què si en els aeroports pràcticament està prohibit fumar, els fumadors han de fer una vertadera odissea per trobar un punt de fumadors dins un aeroport, Aldeasa pot vendre lliurement i un comerç que està en el carrer no pot vendre tabac. Per què els comerços de les Canàries poden vendre tabac? I per què els comerços de les Illes Balears no poden vendre tabac? Aleshores qui fa el negoci amb aquestes disposicions? Evidentment els estanyos, realment els ha tocat la loteria. Els qui comercialitzen les màquines automàtiques i realment és absurd. Per què una caps de tabac comprada a una màquina no perjudica la salut i una caps de tabac comprada a un comerç d'una zona turística de Mallorca perjudica la salut? Per tant, deixem anar els fariseïsmes i diguem les coses pel seu nom. O prohibim la venda d'un producte nociu per a la salut, o que el consumidor, el ciutadà sigui responsable de la seva salut i sigui el ciutadà que decideixi si vol fumar o no i pugui comprar la caps de tabac en el comerç que té més a prop perquè sinó tanmateix el cercarà a un estany.

Per tant, pensam que queda clar el punt de discrepància. A la proposició no de llei del Partit Popular, que demana genèricament l'ampliació dels canals de distribució, sense citar

a què ens referim no és suficient. Insistesc, si el Govern de l'Estat amplia la possibilitat de vendre tabac als comerços situats en llocs de frontera, haurà complert amb la petició del Parlament de les Illes Balears. Mentre que mitjançant l'esmena que els presenta el Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista queda ben clar que el Parlament de les Illes Balears demana que en els comerços que històricament han pogut vendre tabac, coneguts com a segon canals de distribució, se torni autoritzar la seva venda. No necessita massa més argumentació, és una qüestió de sentit comú i de justícia. Per tant, se li ha de donar curs.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Sampol. Per part del Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Miquel Nadal.

EL SR. NADAL I BUADES:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Vull començar la meva intervenció en nom dels diputats d'Unió Mallorca, manifestant que en línies generals estam d'acord amb la proposició no de llei que ha presentat el Grup Popular i amb l'esmena que ha presentat el PSM. I dic en línies generals perquè hi ha un punt en el qual Unió Mallorca té una visió un tant diferent d'aquella que presenta avui el Grup Popular. Realment aquest acord no es demostra amb les meves paraules, sinó amb fets. Unió Mallorca va presentar en aquest Parlament una proposició no de llei que diu bàsicament el mateix que diu la proposició no de llei presentada pel Grup Popular abans que el Grup Popular. I als fets em remet, està registrada en data anterior. Novament el Reglament de la cambra ens mostra les seves curiositats.

Entrant però a analitzar les qüestions de fons que plantegen aquest debat, en primer lloc ens trobam amb els canals de distribució. En aquest punt, si me permeten, crec que la legislació estatal ha confós el consum amb la venda i certament són dues coses molt diferents. És evident que tots estam compromesos amb la lluita contra el tabaquisme, una lluita que ha de servir perquè cada vegada hi hagi més persones que abandonin el consum del tabac i que menys persones joves s'iniciïn en el consum, o en l'hàbit de fumar i hauríem d'aconseguir que els no fumadors puguin viure en un entorn sense fum. I aquestes tres línies, que són exposades de forma molt senzilla i molt clara, crec que són compartides no només per Unió Mallorca, sinó per totes les forces polítiques i fins i tot, per tota la societat.

Però aquestes tres línies graviten entorn al consum del tabac. Aquí arriba la clau de la confusió, el tabac és un producte legal, és un producte del qual l'Estat rep importants ingressos que són públics. El tabac és, com dic, un producte legal, la seva compra i la seva venda són legals, a partir de determinades edats. Per poder vendre aquest producte l'Estat atorga uns permisos i llicències pertinents. Per tant, no només es tracta d'un producte legal, sinó que a més a més l'Estat participa de la regulació, de les seves condicions de

comercialització i a més, obté importants ingressos. És evident així, existeix una gran diferència entre el que suposa la lluita contra el consum de tabac i el que suposa la venda d'aquest producte. Pel que fa el consum, l'Estat hi està en contra, es veu claríssimament que contra la venda, l'Estat n'és un beneficiari. L'Estat però, entenem, ha mesclat els dos conceptes i s'ha equivocat, intentant regular el consum ha prohibit la seva venda a determinats comerços, ni tan sols a tots els comerços, però manté la possibilitat a uns altres. La prohibeix a un tipus de comerç i la permet a uns altres.

Aquesta situació parcial ens situa davant un problema molt important econòmic i social. Segurament davant d'una situació d'absoluta injustícia. L'Estat elimina l'existència d'uns canals de distribució de tabac, que no tan sols disposen de llicència i de permisos, sinó que han pagat, tenen uns drets adquirits, sinó que vénen un producte legal que altres comerços poden vendre i ells no. A més, a més amb aquesta prohibició no només veuen perillar la seva pròpia existència comercial, sinó la dels treballadors que fan feina amb aquests comerços. A les nostres illes, especialment en els municipis turístics, hi ha centenars de comerços i milers de treballadors que depenen en gran mesura dels beneficis que produeix la comercialització del tabac, comercialització de la qual, l'Estat obté ingressos. Comerços que a més a més, adquireixen el tabac a l'estany i per tant, no són una competència deslleial. La seva coexistència és un fet contrastat des de fa molts d'anys.

Aquests comerços des d'Unió Mallorca creim que són essencials per al nostre sector turístic, generen llocs de feina, generen ingressos per a la nostra comunitat i també per a l'Estat. I ho han fet en gran mesura comercialitzant un producte que és legal. Permeti'm ser molt esquemàtic, o se prohibeix completament la compra i la venda de tabac, o hem de fer que els canals de distribució oberts ho siguin com fins ara. De no ser així, la xifra de negoci fruit de la compra-venda de tabac serà la mateixa, però centenars de comerços hauran de tancar les seves portes. Per això no es reduirà el consum i en canvi s'hauran tancat, haurem acabat amb un important número de llocs de feina. I suposam que aquesta no és la intenció de l'Estat i no és aquesta la seva intenció, entenem, perquè crec que l'Estat ja està valorant excepcions en matèria de comercialització en establiments situats a prop de la frontera, o a venedors de premsa.

Per tant, des d'Unió Mallorca demanam a l'Estat que rectifiqui i que es permeti el manteniment d'aquests anomenats segon canal de distribució obert, tal com s'ha fet fins ara, per evitar els greus perjudicis econòmics i socials que aquesta prohibició implica. Per això donarem suport al primer punt d'aquesta proposició de llei, que coincideix plenament amb la proposició de llei presentada per Unió Mallorca i que està millorada amb l'esmena que ha presentat el PSM.

Pel que fa al segon punt, referit a la superfície dels locals, volem fer les següents consideracions. Compartim, com ja he dit abans, l'objectiu que tothom pugui viure i convida en un ambient sense fums i per tant compartim l'estratègia establerta a la legislació, tant autonòmica com estatal, pel que fa als locals públics. És essencial que es respecti al màxim no tan sols la salut pública, sinó també el dret essencial de les persones a no haver de patir els hàbits d'uns altres. En tot cas, ens trobam

aquí davant la coexistència de dues lleis que en alguns punts proposen mesures diferents per arribar als mateixos objectius. La seva articulació jurídica no pareix ser un problema, segons els estudis que han fet els serveis jurídics de la comunitat autònoma, cosa que nosaltres celebrem; però, al nostre entendre, hi ha una qüestió que és important debatre entre tots i és, efectivament, la qüestió dels locals inferiors als 100 metres quadrats de superfície.

D'acord amb la Llei de l'Estat els locals de superfície inferiors a 100 metres quadrats poden triar si permeten fumar o si no permeten fumar. D'acord amb la llei autonòmica, aquests locals en tot cas hauran de tenir un espai reservat a no fumadors. Entenem en aquest punt concret que seria imprescindible adequar la legislació autonòmica a les previsions de la legislació estatal. I això pels diferents motius que exposaré de forma breu.

Aquesta diferència fa que els locals de les nostres illes, inferiors a 100 metres quadrats, siguin els únics de tot l'Estat espanyol que han de fer determinades reformes, amb la qual cosa se situen davant un greuge comparatiu amb els locals d'aquesta grandària d'altres zones de l'Estat espanyol. Físicament, la reserva d'una zona de fumadors a un local de menys de 100 metres quadrats és tan sols teòrica, ja que a la pràctica aquesta separació no serà ni possible ni útil, i si aquesta separació no és possible per les pròpies característiques dels locals, ni útil per la poca superfície dels mateixos, tan sols quedarà el camí de tancar el local.

Per tant, Unió Mallorca entenem que la legislació estatal en aquest cas és més adient i segur molt més beneficiosa per als locals i també, en primer lloc, per als no fumadors, els quals podran trobar una oferta de locals completament lliures de fum.

Per tant, donarem suport al segon punt de la seva proposició no de llei, entenent que aquesta pròrroga proposada per vostè es refereix als locals de més de 100 metres quadrats, ja que l'Estat fa referència a l'adaptació d'aquests; per als inferiors a 100 metres quadrats creim que seria necessari modificar en aquest Parlament la llei autonòmica.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Nadal. Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula el Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Com a portaveu del Grup Esquerra Unida i Els Verds també prenc la paraula per donar suport a aquesta proposició no de llei presentada pel PP i a l'esmena presentada pel Grup del PSM, que ens sembla que millora aquesta proposició no de llei.

Ha quedat clar, jo crec, amb totes les intervencions que m'han precedit, i per tant no cal allargar la intervenció, que avui no discutim el tema de la salut o no salut respecte del

tabac, que avui no discutim del consum del tabac, avui discutim exclusivament d'un fet concret que perjudica un sector econòmic de la nostra comunitat autònoma i que per tant si perjudica aquest sector econòmic, perjudica tant als comerciants com a la mà d'obra, als treballadors que hi treballen. I per tant, en benefici de la nostra economia i d'aquest sector, el nostre grup donarà, sense cap dubte, el suport a aquest sector, per cert, maltractat per aquesta llei, com ha dit el Sr. Munar, i desgraciadament maltractat pel tot inclòs i per altres problemes de la nostra economia, que jo esper que amb la mateixa diligència que el PP ha emprat avui per corregir, suggerir al Govern central que corregeixi aquest tema, l'utilitzi per corregir els problemes que són de la seva competència i que són sempre més difícils quan es tracta de corregir el que un ha de fer que incitar un altre que arregli les coses.

Per tant, confiant que tots som conscients que parlem d'un sector que té seriosos problemes, avui donam suport a això i ens arromangarem per trobar solucions a altres problemes que també els afecten.

Jo no m'allargaré perquè estic d'acord amb les intervencions que hi ha hagut; estic d'acord també amb la intervenció del diputat d'UM en el que fa referència al segon punt, la veritat és que no havia filat tan prim quan havia preparat aquesta intervenció, la seva intervenció m'ha donat llum en aquest sentit. Crec que en el que fa referència a locals de menys de 100 metres hem de discutir aquí, no allà, aquest tema, i per tant probablement el que s'haurà de fer serà presentar una nova proposició no de llei en aquesta direcció o prendre qualche iniciativa en aquest Parlament en aquest sentit.

I senzillament, home, discrepar una mica del Sr. Munar, per perdre el costum, perquè, home, presentar una proposició no de llei que ja sap prèviament que tothom dirà que sí amb aquesta actitud combativa, no crec que sigui l'estil més adequat. I sobretot la comparació amb la llei d'alcohol jo no li permet; la llei d'alcohol no ha arribat a aquesta comunitat autònoma perquè el Govern del Partit Popular s'estima més defensar els interessos d'una minoria que els interessos de la majoria. I jo record en aquesta tribuna avui que s'acabarà aquesta legislatura sense llei d'alcohol. Ens jugam un cafè, Sr. Munar, que acabarà aquesta legislatura sense llei d'alcohol? Hi acabarà, ho vaig dir fa més de dos anys i hi acabarà.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rosselló. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Gascón.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, Sr. President. Bé, debatam avui aquesta proposició no de llei del Partit Popular, que és sobre una llei sanitària, una llei sanitària i una llei necessària, tots tenim clar que és una llei necessària per les conseqüències del tabac, tots sabem que és una llei sanitària, però avui no debatam açò sinó que debatam els efectes que aquesta llei sanitària fa sobre determinats grups, és a dir, els efectes que ha produït a unes persones que podríem

qualificar avui de damnificats. Jo faré una abstracció del que ha dit el Sr. Munar, com faig últimament, faig veure que no ho he sentit perquè realment, tant de bo que m'ha preguntat abans de la intervenció si anaven a votar que sí, perquè si arrib a dir que votam que no, no sé què hagués passat exactament aquí damunt, perquè ens fa uns atacs mesclant algunes coses, bé, és que no vull ni parlar-ne perquè jo hauria de parlar també, si no, de la consellera, del que va dir aquí de la llei de l'alcohol, que no diré més, perquè m'adhereixo a tot el que ha dit el Sr. Rosselló i prescindiré també si és una llei més bona que l'altra, no diré res de tot això, no discutim res de la llei de sanitat en aquest moment, tan sols discutim dos punts que presenta el Partit Popular per donar la nostra opinió.

La nostra opinió sobre el segon punt és evident, nosaltres pensam que li hem de donar suport, donat que es dona molt poc temps per fer les obres que s'hagin de fer en els locals, restaurants, etcètera, que necessiten adaptar-se a la llei estatal; llei estatal que és una normativa bàsica aquest cas i és una llei estatal aprovada per tots els grups polítics, no l'esperit de la llei, la llei va ser aprovada per tots els grups polítics. Igual, i vull dir-ho aquí també perquè me vaig equivocar l'altre dia, que la part del tabac que es va votar aquí el Grup Socialista el va votar tot a favor, jo me vaig equivocar respecte de la consellera l'altre dia i li he de reconèixer, a mi no me cau cap anell, no en duc consellera, és vostè que té problemes normalment.

Llavors, nosaltres donarem aquest suport perquè pensam que potser 24 mesos és massa, hauria de ser probablement fins a l'inici de l'estiu que ve, però no discutirem una esmena de sis mesos amunt sis mesos avall, per tant estam d'acord amb aquest segon punt.

I quant al primer punt, nosaltres pensam que sí que hi ha un error i que els punts de venda s'han de modificar. Nosaltres creim que a Madrid quan s'ha fet això es pensa amb ciutats grans i no es pensa amb altres tipus de ciutats, amb la perifèria, que diuen a Madrid, moltes vegades, no? Com passa a Palma respecte d'altres pobles i ciutats de les Balears, passa el mateix, a Madrid està ple de quioscs i a Barcelona també que poden vendre tabac i a les Balears no. I no és de justícia que a les Balears no es pugui vendre el tabac en els llocs de platja i tots els canals aquests, el segon canal de distribució que deia el representant del PSM.

Nosaltres pensam que sí que s'ha de poder fer, que això de cap manera perjudica la llei en si, la llei del tabac creim que és una bona llei. Pensam que si realment ens poséssim la mà al cor hauria de ser una llei molt més restrictiva quant a fumar, com s'ha fet a altres països i no hi hagués cap cop d'Estat. Però, nosaltres, per acabar, Sr. President, perquè ja s'ha dit tot jo crec en aquest debat, donarem suport als dos punts que presenta el Partit Popular i així mateix ens comprometem a donar suport a Madrid davant del nostre grup que es defensi aquest interès general per a les Illes Balears, perquè pensam que és de justícia fer-ho.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gascón. Sr. Munar.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Abans de començar aquesta darrera intervenció, voldria felicitar i agrair al Sr. Horrach, en representació de la PIMEM, i al Sr. Tirado, un treballador incansable que, a més, ha donat llum a la meua poca saviesa en aquest tema, agrair-vos la vostra presència.

Dir-vos que nosaltres hem estat combatius perquè és una de les poques eines que ens queden, els que no tenim una intel·ligència preclara i una ment limitada com la meua, si no som combatiu és que no me queda res. Per tant, me perdonareu si a qualche moment ho he estat, però la vehemència esdevenia de què no me represent a mi mateix, sinó que represent un sector que en aquests moments ho necessita. En qualsevol cas també, en allò referent a l'ètnia, em disculp perquè crec que la meua història està disculpada, vull dir que he fet mils de programes de salut amb l'ètnia gitana i tots saben el molt que els estimo, en qualsevol cas estic d'acord amb la seva apreciació.

Amb referència a un plantejament, és que, bé, això és un discurs esfèric, perquè l'ha votat tothom, per tant no entenc que a Madrid no ho puguin entendre. Jo dic que nosaltres avui feim pressió i convidem al Grup Socialista que facin moviment, nosaltres pressió, però vostès moviment, perquè vostès tenen la possibilitat de dir-li a la seva ministra que faci qualche cosa més, i jo estic segur que ho fareu, que ho intentareu perquè és necessari per a tots els que som aquí.

Respecte d'Unió Mallorquina, la diferència que fa entre consum i venda me pareix, sincerament, intel·ligent.

Respecte dels menys de 100 metres, la seva puntualització, aquesta adaptació està resultant positiva, per altra part; si bé en l'esperit del que vostè diu podria parèixer que és així, la realitat ens demostra, perquè les patronals ho han fet veure, que ells segueixen demanant aquesta aplicació perquè pensen que serà la correcta i que tal. I per una altra part, si no fos possible aquesta solució, no s'ha de tancar cap centre, vull dir cap comerç, simplement s'ha de declarar espai sense fum que, com a metge, li puc dir que, per altra part, sempre és bo per a la salut.

El PSM ens ha fet una aportació sempre constructiva i que amb el Sr. Sampol sempre és un plaer negociar, li dic naturalment que li acceptarem, perquè creim que enriqueix i avui aquí del que es tracta és de defensar els interessos ansa per ansa i de ser positius i constructius.

Per tant, per a no ésser excessivament combatiu, per ser prudent i per agrair i donar, atès que tothom li donarà suport per assentiment, no diré res més que gràcies a tots i que segueix amb el que he dit al principi: el Partit Popular serà combatiu, però sobretot farà pressió, vostès facin moviment. Aquest esperit de pressió el tenim per indicació de la nostra vicepresidenta i dels meus dos estimats consellers de Salut i al Sr. Cardona en el seu ram, m'han donat indicacions perquè contactàs amb els nostres diputats de Madrid, perquè si aquest moviment que ha de fer el Grup Socialista no fos suficient, nosaltres farem pressió des del Partit Popular amb una proposició no de llei o amb qualsevol possibilitat legislativa

que ens permeti enfrontar-nos a aquesta solució que no pot esperar més.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Munar. Vist el debat, aquesta presidència entén que s'aprova aquesta proposició no de llei per assentiment. Per tant, queda aprovada.

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 1242/06, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reconsideració dels projectes d'autovies a Eivissa.

I finalment, debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 1242/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a reconsideració dels projectes d'autovies a Eivissa. Per defensar la proposició no de llei té la paraula el Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, i abans de començar amb la meua intervenció, voldria agrair la presència avui en aquest Parlament d'un grup de ciutadans d'Eivissa que venen en representació, i fent molt d'esforç, en representació dels milers i milers de ciutadans d'aquesta illa que estan en contra dels inassumibles macroprojectes d'autovia que vol imposar el Partit Popular.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

I entrant, ara sí, en el fons de la qüestió, ja sé que hem hagut de sentir moltes vegades de portaveus del Partit Popular que el tema aquest de les autovies d'Eivissa ja és reiteratiu, que n'hem parlat moltes vegades i que hem argumentat dues-centes mil coses, és cert, però fins ara, tot el que hem argumentat tant en aquest Parlament com en el Consell d'Eivissa i Formentera i en els ajuntaments ha estat absolutament res, perquè davant un govern que està sord, que no vol escoltar, que no vol sentir res, moltes propostes queden en el sac i és com predicar en el desert.

Però hem decidit, des del Grup Parlamentari Socialista, que tornava ser hora de presentar una nova proposta i de tornar parlar de carreteres i tornar parlar d'autovies a Eivissa per una raó molt simple, perquè hi ha una diferència substancial amb altres intervencions que hem tengut en aquest mateix Parlament i, com he dit abans, en els consells o ajuntaments, i no és cap altra que aquesta creixent, cada dia més, protesta social i ciutadana entorn d'aquests projectes. Això fa que recobrin actualitat, que la situació sigui digna de torna ser tractada en aquest Parlament i així ho hem entès i ho volem fer des del Grup Socialista.

En primer lloc, voldria, sobretot, desmuntar alguns tòpics que el Partit Popular s'encarrega de distribuir per tot allà on va, tòpics que no són més que mentides i falsedats, i recordar-los que no pel fet de repetir dos mil vegades una mentida acabarà sent veritat, seran simplement dos mil mentides, no serà més

que això. Alguns d'aquests tòpics són, per exemple, l'afirmació que fan vostès que són els projectes aquests que s'executen són projectes negociats, és fals, sé que ho han dit, però és mentida. I per posar dades més concretes, dir-los que el Consell, concretament, d'Eivissa i Formentera només ha tengut dues reunions amb el grup, amb el Partit Socialista, dues reunions, amb el grup del pacte al Consell ni una, per tant em sorprèn que els responsables del Consell s'atreveixin a afirmar, com han fet, sense anar més lluny el seu president, que ha estat precisament el pacte qui va rompre les negociacions; però quines negociacions ha de rompre el pacte si mai no s'ha negociat amb el pacte? No ho entenc, aquest és un dels tòpics que s'han de desmuntar i que no es pot acceptar.

No tan sols no varen tenir reunions en el seu moment, sinó que, a més a més, s'han negat a obrir noves negociacions, i no serà per falta de peticions, perquè tant des del partit a Eivissa com de tots els grups de l'oposició a Eivissa, com darrerament també des del PSIB aquí a Mallorca, i vagi simplement com a prova una darrera petició que va fer el PSIB, que és del dia 25 de febrer, enviada al Sr. Matas, sol·licitant noves reunions per parlar de la problemàtica de les carreteres. Resposta, quina? Cap, la mateixa de sempre, res de res; vostès no volen negociar, no volen consensuar.

Segon tòpic que s'ha de desmuntar, perquè és una falsedat, l'excusa del seu programa electoral. També és fals, el programa electoral del Partit Popular a Eivissa no deia res de fer autovies, no deia res, ha estat un invent posterior després de les eleccions, després d'una majoria absoluta, que han dit, com que tenim la paella pel mànec, com diuen alguns dels seus representants, ara farem el que ens dóna la gana i per això ara fan aquestes autovies, però no existeix cap compromís electoral amb els d'Eivissa. És més, hi ha al dia d'avui molts de votants del Partit Popular que estan molt decebuts, perquè se senten enganyats, perquè en cap cas se'ls va dir que el vot dipositaren serviria per fer les barbaritats que avui proposen fer.

Però, suposant encara que això fos així, suposem que servís de justificació el fet que es trobàs a un programa electoral, això tampoc no hauria de ser obstacle, perquè no entenem per què altres projectes, sense anar més lluny aquí a Mallorca, aquesta famosa autopista Inca-Manacor, es pot retirar de tots els programes, es pot renunciar a la seva execució, i a més amb l'argument que existeix una creixent protesta ciutadana; què passa, què els ciutadans d'Eivissa i Formentera són de segona? Les protestes dels ciutadans d'Eivissa i Formentera no tenen el mateix valor que les protestes dels ciutadans de Mallorca? Sí que el tenen, el que passa és que per a vostès no, n'hi ha així, ciutadans de primera i ciutadans de segona.

Seguiré amb aquests tòpics, en el seu moment vostès també prometeren dràstiques reduccions dels seus projectes, parlaren fins i tot d'arribar a 23 metres d'amplada com a màxim, i mirin per on no és més que una nova mentida, una nova pel·lícula de ciència ficció, perquè, sense anar més lluny, avui mateix el portaveu del consell deia que sis carrils no tenen importància, concretament la notícia diu: "*El Consell quita importància a los seis carriles*"; ja m'explicaran vostès una autovia de sis carrils com pot tenir 23 metres, és impossible, una nova mentida, senyores i senyors diputats.

I seguint amb aquesta política de confusió, vostès és el que han utilitzat des del primer moment, amb tots, amb els grups polítics, amb l'oposició, i el que és més greu, amb els propietaris afectats; vostès a aquests propietaris no els han donat la informació que necessitaven, no han parlat clarament amb ells, els han negat veure plànols i fins i tot els han enviat qualche vegada, si volien saber qualche cosa, a Mallorca i s'han negat a rebre'ls a Eivissa i ni tan sols a parlar amb ells. I això és vergonyós i no és més que una prova més de la confusió amb la qual volen envoltar aquests projectes.

Un altre tòpic que estan utilitzant, i que fins i tot ha estat el mateix president d'aquesta comunitat autònoma, el Sr. Matas, que l'ha utilitzat darrerament també, és que el Partit Popular no està construint autovies, està fent desdoblaments. Jo crec que tenen un problema i no ho tenen només amb la societat, a la qual hauran d'explicar què és una autovia, perquè tal vegada ho poden entendre o no, però el greu problema el tenen vostès en explicar a l'empresa adjudicatària d'aquests projectes què és el que ha de fer, perquè no ho té clar i no ho té clar perquè, darrerament, ha estat aquesta mateixa empresa que, amb un informe que va fer, proposant alternatives al trànsit durant l'execució de les obres a l'autovia de l'aeroport, sempre parlava d'autovia, no deia res més, només deia autovia, això és el que estan fent. I o bé l'empresa està executant una autovia pel seu compte, o be, i no sap que segons vostès el que ha de fer és un desdoblament, o bé, i el que és més greu, i estic segur que és el que és cert, vostès segueixen enganyant i manipulant tot el que poden, això és el que fan.

Però si això no és suficient i no n'hi ha prou amb que vostès manipulin i enganyin els ciutadans, vostès també discrepen entre vostès, i ara surten alguns representants del Partit Popular, concretament dos alcaldes dels municipis afectats, demanant modificacions del projecte, ara que s'estan executant, segons diuen vostès, que els dos alcaldes de Sant Antoni i de Sant Josep asseguruen que han mantingut reunions amb el Govern per reduir les dimensions d'aquest projecte. La Conselleria automàticament respon dient que no hi ha hagut canvis, que desconeix peticions, no té constància de peticions en aquest sentit ni d'aquests alcaldes i per tant no hi ha tal petició. I una de dues, o aquests alcaldes no s'assabenten de res o simplement i novament vostès segueixen mentint i enganyant interessadament.

Entenc que això demostra només una cosa, que aquesta suposada col·laboració des del primer moment que alguns responsables del Partit Popular han dit que existia entre el Consell, el Govern i els ajuntaments, que diuen que existeix des del primer moment, com dic, és fals i no hi ha tal enteniment. Perquè, de ser així, tant el Consell com els ajuntaments afectats, suposam que coneixerien o haurien de conèixer aquests canvis que diuen que hi ha hagut, i queda clar que no és així, que no ho coneixen, perquè, si no, no els demanarien. I en qualsevol cas, i si haguessin conegut aquests projectes, aquestes modificacions s'haurien hagut de presentar en el seu moment i no ara. Per tant, no tan sols hi ha confusió, sinó que a més ara hi ha discrepàncies internes.

Però no vull acabar sense fer referència a un fet que ha estat fonamental també aquests darrers dies i que justifica plenament els dos punts de la nostra proposta d'acord i és un recent acte

judicial que suspèn cautelarment les obres a les finques de Ca'n Malalt. Per a vostès, senyors del Partit Popular, senyores i senyors, és segurament un revés, i ho entenc perquè suposa una afirmació, una sentència judicial o una resolució judicial que diu tot el contrari del que han dit vostès fins ara, i és que els expedients d'expropiació eren tots correctes, que s'estaven tramitant tots bé i que, a més a més, venien avalats per resolucions i actes judicials. Ara no sé què és el que diran, no sé si seguiran mantenint que això són vostès que ho fan tot bé i que els afectats simplement estan mal informats, ara crec que hauran de començar a pensar que les coses poden ser diferents perquè hi ha una sentència, un acte judicial que els diu que no ho han fet bé, que hi ha irregularitats, que hi ha improvisació, que hi ha falta de rigor i és el menys que es pot demanar a una expropiació de l'administració quan afecta tanta gent.

(Aldarull a la sala)

Però ja no només és això, sinó que l'escenari judicial és bastant complicat des del punt de vista de l'empresa i per tant del Govern. Amb què ens trobam? Amb un grapat de recursos i contenciosos, hi ha recursos per ocupació indeguda, recursos per falsedat en actes d'ocupació, s'han enviat notificacions a titulars de terrenys inexistents, s'han produït amenaces als propietaris, hi ha un recurs global contra tot el procés d'expropiació i hi ha un recurs també en contra de la tramitació per via d'urgència d'aquest projecte. Aquest és l'escenari en el qual juguen, aquest és l'escenari en el qual vostès es mouen i aquest és l'escenari que crispa tota la societat i que hem d'intentar canviar d'una vegada per totes. Jo crec que han de començar a pensar què és el que fan vostès, què és el que volen i com es pot fer i està clar que han d'abandonar aquesta actitud i aquest tarannà de crispació i d'enfrontament, crec que és hora d'abandonar l'enfrontament amb els afectats, com deia, propietaris dels terrenys, amb els conductors, que són també sofridors dels seus projectes, amb els veïns de diferents barris i nuclis de l'illa, amb col·lectius d'educació, amb les associacions de pares i mares que també els tenen en contra seva enfrontats, amb els sindicats, amb els partits polítics i fins i tot amb algun altre empresari.

Només, i per acabar, senyores i senyors diputats, demanar-los una cosa: rectifiquin, rectifiquin que encara hi som a temps, votin vostès a favor d'aquests dos punts que tan sols proposen aturar immediatament les obres i obrir, també immediatament, una negociació per arribar a projectes consensuats que facin innecessària la crispació i facin que la societat d'Eivissa no hagi d'estar frontalment en contra de la millora de les infraestructures de les nostres illes. Votin a favor d'aquests dos punts, senyors diputats, i els assegura aquest portaveu que el nostre grup el tendran al seu costat per millorar la xarxa viària, per millorar la seguretat d'aquestes carreteres i també per obtenir el finançament necessari per executar projectes sostenibles i projectes adequats al territori de l'illa d'Eivissa. Barbaritats no, això altre sí.

Gràcies.

(Petit aldarull i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Boned. Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula el Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Bé, voldria començar agraint que per fi tinguem la presència de la Sra. Consellera d'Obres Públiques, la Sra. Mabel Cabrer, la qual no s'havia dignat ser al principi d'aquest debat i tal vegada, al llarg d'aquest debat, també tendrem la sorpresa que aquí, en el grup de persones que han vingut d'Eivissa, hi hagi la Sra. Estrella Matutes, tal vegada tendrem aquesta sorpresa, de moment encara no la veig.

(Remor de veus)

Bé, senyores i senyors diputats, a l'illa d'Eivissa, en aquests moments, ...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Anava dient que a l'illa d'Eivissa, en aquests moments s'està vivint una transformació que és la més important, i la més greu evidentment, en 2.700 anys d'història. El segon cinturó de ronda, que ja està quasi acabat, amb el pas elevat, totalment innecessari, amb l'impacte que crea la muntanyeta, com li va dir la Sra. Consellera de Vies i Obres del Consell Insular, amb els túnels que du aquest segon cinturó i, sobretot, l'autovia de l'aeroport i la de Sant Antoni, suposen una ferida sobre el territori, un tall que divideix l'illa d'Eivissa en dues parts diferenciades. Hem de dir que també divideix la societat eivissenca entre una gran majoria que no vol aquests projectes i una minoria, això sí, la que talla el bacallà, que està disposada a imposar-los.

(Continua la remor de veus)

Aquests projectes van lligats, a més, a tota una idea global d'urbanitzar l'illa absolutament, van lligats el PTI que es va aprovar fa poc temps i que recupera 50 urbanitzables a la costa, 50 urbanitzables. A la legislació específica, de mesures específiques per a Eivissa i Formentera, no s'havia vist mai, que es va aprovar fa molt poc en aquest parlament per permetre que es pugui edificar a tot el sòl rústic de l'illa d'Eivissa; també la proliferació de ports esportius: anam per devers els 10 projectes presentats en els darrers temps. En definitiva, el que suposa aquest conjunt d'actuacions que té com a eix central les autovies, el que suposa, dic, és liquidar, acabar definitivament amb l'equilibri territorial que s'havia mantingut durant segles, que caracteritzava l'illa d'Eivissa i que l'havia fet coneguda internacionalment.

Per una altra banda aquestes autovies són les més cares que s'hagin fet mai enlloc. Suposa un augment del 1.500% el projecte d'execució, només el projecte d'execució, del 1.500% sobre el pressupost que hi havia en el conveni de carreteres. Aquestes autovies suposen també un negoci espectacular, realment espectacular, per a les constructors; per als seus socis, alguns molt destacats i molt vinculats al PP; per als

especuladors urbanístics, que no tenen per què ser persones diferents, que veuen com es revaloren els seus terrenys o com es construeixen vials privats amb recursos públics. Però si suposen un gran negoci per a alguns suposen la misèria per a centenars de petits propietaris que veuen com perden les seves terres, els seus negocis o les seves cases de tota la vida.

Les presses, per altra banda també, les presses del Govern i del consell insular a més han fet un procés d'expropiació il·legal, il·legal, ho dic clarament amb totes les lletres, que ha passat per sobre dels drets dels propietaris, als qual s'ha amenaçat si no signaven les actes d'expropiació completament arbitràries que s'estaven elaborant. I aquest procés és tan il·legal i tan evident, a part de les resolucions judicials, que en parlarem després, dic que és tan evident que és il·legal que, després d'haver dit mesos i mesos que estava tot fent-se bé i que les expropiacions s'havien acabat, han hagut de contractar una empresa privada perquè resolgui els problemes que havien creat prèviament.

Hem pogut veure actes d'aquestes, hem pogut veure actes que eren autèntiques falsedats documentals, on a funcionaris de la conselleria, a funcionaris de la conselleria, se'ls fan firmar mentides, se'ls fa certificar que han anat a finques on no han anat, i això està provat i documentat. Hem vist actes on signa un propietari, un suposat propietari, que no és el propietari de les finques. Hem vist actes -d'aquestes la immensa majoria- en què no figuren descrits cap ni un dels béns que han estat arrasats per les màquines i que deixen en la indefensió absoluta aquests propietaris, això fet per un partit que defensa la propietat privada. Hem vist també per primera vegada en la història -ni en el franquisme ni en la transició- com es desplaçaven a Eivissa centenars de guàrdies civils antidisturbis, centenars, amb diversos expedicions; que aquests guàrdies civils obrien pas a les màquines per ocupar propietats particulars, propietats que no han estat expropiades legalment. Hem vist com es detenien els propietaris a la seva casa, en el seu terreny, els propietaris i les persones que havien anat allí a solidaritzar-se amb ells. 25 detinguts portam fins ara, 25 detinguts de persones absolutament pacífiques que fan una resistència completament passiva a l'entrada de les màquines, i centenars de persones denunciades.

I davant d'això el Govern de les Illes Balears, el consell insular, en comptes de rectificar i de fer les coses bé i de fer les coses legalment, no, no, més contundència la Guàrdia Civil, més canya, més detinguts. Què volen?, crear un conflicte civil de proporcions descomunals? Això és el que fan vostès.

(Remor de veus)

Per sort, per sort, un jutge ja ha aturat alguna d'aquestes entrades a finques particulars, i les que vendran després. I hem vist, el jutge ha vist indicis de delictes comesos per part del Govern balear.

(Continua la remor de veus)

Aquest govern ja té la categoria jurídica de presumpte delinqüent.

(Rialles)

...de presumpte delinqüent perquè ho diu un jutge. Per a nosaltres ja fa temps que la cosa estava clara: l'actuació del Govern amb les autovies d'Eivissa, a més de suposar un desastre territorial, és un actuació delictiva, delictiva. Però, en fi, esperem...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. RAMON I JUAN:

...que el jutge, per via penal, per via penal...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, silenci.

EL SR. RAMON I JUAN:

...sorprenentment ha aturat ja algunes actuacions i esperem que continuï endavant.

Ara, ni això fa reflexionar aquest govern, que pateix una sordesa que li impedeix escoltar el clam de la societat eivissenca, que no es cansa de dir una vegada i una altra "no volem autopistes". I ho ha dit de molt diverses maneres: amb tres manifestacions multitudinàries, posant-se davant les màquines i en qualsevol ocasió en què hagi tengut la possibilitat de fer escoltar la seva veu.

També volem dir que són unes autovies il·legítimes, ja que digui el que digui el PP, no figuraven al seu programa electoral; ja ho ha dit el portaveu del Partit Socialista, en el cas de Sant Antoni, d'una manera absolutament rotunda. Va ser l'estiu del 2003 quan el Sr. Matas es va treure aquesta autovia de la màniga; per cert que va encertar en el seu pressupost: ni hi havia projecte ni avantprojecte, va dir "72 milions d'euros", i 72 milions d'euros és el pressupost que hi hagué després, després de passar per 102, per 60, no sé què, 72 milions d'euros. Premonitori devia ser el Sr. Matas. Bé, en el cas de l'aeroport sí que s'havia parlat, és cert, de fer una nova via; el que no s'havia dit és que fos una autovia, el que no s'havia dit és que el seu traçat s'enduria per endavant una vintena de cases, que esquivàs les indústries de la família Matutes, que es fessin vials particulars; que, a part dels túnels, hi hagués també trams de quilòmetres que van 6 o 7 metres per davall del nivell del terreny. Per cert, el túnel de Sant Rafel, de quasi quilòmetre i mig, deu ser un cas digne de figurar en el *Llibre Guinness dels rècords*; a ningú no se li ocorreria una cosa semblant si no és perquè hi ha negoci per a les constructores.

I tot això evidentment no s'havia dit mai. Sí, negoci per a les constructores, no es pot explicar d'altra manera. Com l'altra, l'aberració que estan fent en aquests moments: no els val fer el túnel, no els val fer les parts soterrades, fer les muntanyetes, ara ho estan folrant de pedra perquè segurament hi haurà gent que guanyarà quantitats industrials de milions per tapar aquestes coses amb pedra com s'està fent en aquests moments, sense cap lògica ni cap sentit. Què passa?, que recuperaran el caràcter rústic del terreny perquè folrin un pas

elevat de pedra?, o és que aquí hi ha molt més negoci per a molta altra gent? Això no té cap sentit.

Senyores i senyors del Partit Popular, per favor, tenen l'última oportunitat. Rectifiquin, renunciïn a aquests projectes, negociïn uns projectes nous, amb millors condicions, busquin la possibilitat que es puguin finançar des de Madrid. No tenim per què pagar al llarg de 25 anys els 482 milions d'euros que vostès dilapiden, que mai no pagarà Madrid i que suposen el pressupost del consell insular, el pressupost total, al llarg de 8 anys. Vostès tiren tot això per una vintena de quilòmetres d'unes autovies que ningú no vol, com no siguin quatre especuladors i quatre negociants que es folraran amb aquestes autovies. Aprofitin aquesta última oportunitat, votin a favor d'aquesta proposició, renunciïn i negociïn uns nous projectes.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramon.

(Aldarull a la sala)

Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula la Sra. Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Sr. President, senyores i senyors diputats, ara fa poc més d'una hora i mitja, més o manco, que hem sentit aquí unes paraules, i jo em referesc precisament a unes acusacions que ha fet el Sr. Flaquer a la Sra. Abascal quan li plantejava un tema de l'autovia, de les autovies d'Eivissa, que li ha dit que la seva intervenció era d'alarmisme, de catastrofisme, i que comparava les obres o la situació amb l'apocalipsi. Jo m'he entretengut a cavil·lar sobre aquestes paraules, hi he reflexionat i voldria que tots reflexionàssim junts per veure si realment és vera el que ha dit el Sr. Flaquer.

És vera que dues simples autovies poden ser qualificades de catàstrofe?, dues simples autovies una catàstrofe. Bé, jo crec que sí, jo diria que sí, i coincidim amb moltes de les exposicions que s'han fet aquí. Tot és una qüestió de proporció: una autovia, o aquestes mateixes autovies, en el continent evidentment es mengen un percentatge de terreny ínfim, que la veritat és que no té gens d'importància, però a les Illes la proporció de terreny que es mengen aquestes autovies és mortal, és immensa. Per tant aquí hi ha una desproporció total, una desproporció absoluta que fan que es puguin qualificar de vertadera catàstrofe. El Partit Popular ha desproporcionat aquesta illa. Eivissa era una terra de dimensions reduïdes on tradicionalment tot estava en harmonia; allà les construccions, els camins, les ciutats, tot era una cosa molt proporcionada i, de poc ençà, aquesta proporció s'està desfent.

És un abús perquè creim que amb l'excusa d'uns beneficis futurs per al turisme i per a l'economia, per a la seguretat, per a l'estalvi de temps, crec que s'amaguen unes vertaderes intencions que tothom sap quines són, tothom sap que aquestes intencions tenen nom i llinatges.

Jo crec que aquest catastrofisme és vertader, perquè s'estan malmetent uns espais que seran irrecuperables, uns espais com el paisatge, la terra, els costums i la vida de les famílies afectades.

En segon lloc ha parlat d'alarmisme. Hi ha hagut alarma?, jo crec que sí, i molta. Les formes emprades per dur a terme aquestes obres han creat una alarma a una societat pacífica que estava avesada que les coses es fessin d'una altra manera. S'han emprat fórmules com si fossin de l'època feudal; s'ha anat a la brava, amb prepotència, amb amenaces, com si es tractàs encara d'un caciquisme d'un cacic que exerceix el poder absolut sobre tots els súbdits. També el desplegament policial i les càrregues contra els propietaris i les persones que els han donat suport han estat d'escàndol. Per tant creim que han alarmat una societat pacífica, avesada a mirar la terra amb amor ja que era la que donava la vida a aquestes persones.

Jo crec que Eivissa en aquesta legislatura ha tengut molt mala sort, perquè la veritat és que amb el Partit Popular s'han emprat una sèrie de mesures, i el portaveu d'Esquerra Unida i Els Verds, que m'ha precedit, ja les ha anomenat -la Llei de ports, la Llei de mesures urbanístiques i d'ordenació territorial i la construcció d'aquestes autovies-, han malmès un espai fràgil, un espai que realment no tindrà mai retorn. Aquí hi ficaria la paraula "apocalipsi" que ha dit el Sr. Flaquer; l'apocalipsi és la fi d'alguna cosa, és el desastre total, és l'esfondrament total, i jo crec que amb aquestes mesures s'està esfondrant tota una societat, s'estan arrabassant les arrels i, en conseqüència, s'està arrabassant la identitat de l'illa d'Eivissa. La desmesura en les formes i en el fons ha tocat fort la societat eivissenca, que ha estat un exemple i és un exemple de força i de voluntat en la resistència a allò que és una injustícia i que és un atemptat i un atac contra el territori i els ciutadans. Eivissa no tornarà ser mai més el que era, una terra idíl·lica, proporcionada, on les construccions formaven part del paisatge i on la gent s'identificava amb aquest lloc perquè en formava part.

Jo crec que els genets de l'Apocalipsi tenen noms i tenen llinatges, i els podem trobar al Govern, al consell insular i dins l'empresariat eivissenc, i des d'aquí vagi, en nom del grup que represent, el PSM-Entesa Nacionalista, el nostre suport i la nostra admiració per tots aquells que lluiten per no deixar de ser qui són i per no deixar-se trepitjar per interessos particulars que l'únic que fan és tenir tot un govern sotmès i humiliat.

Per tant el nostre suport a aquests dos punts de la proposició no de llei presentada pel Grup Socialista, i deman al Govern, si és que encara escolta, que per favor rectifiqui, que aturi aquestes autovies i que negociï amb la societat eivissenca i no li faci més mal del que li ha fet.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vadell.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

Sr. Font, pel Grup Parlamentari Popular...

(Remor de veus, aldarull i aplaudiments)

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Sr. President, senyors diputats i senyores diputades, el Consell de Govern de dia 20 d'abril de l'any 2001 aprovava de manera definitiva la modificació puntual del Pla director sectorial de carreteres de les Illes Balears. En aquesta modificació, concretament en el punt 3.3, apartat b, es prohibien les vies amb tres carrils a causa de la seva perillositat. Per tant, primer aspecte. A aquest govern no li ha quedat més remei que desdoblir, és a dir, duplicar calçades, així de senzill. Duplicam perquè el govern del pacte ens hi ha obligat.

(Remor de veus i aldarull)

L'any 2003..., l'any 2003 l'actual carretera d'Eivissa a Sant Antoni aguantava un trànsit de 21.000 vehicles per dia. Perquè se'n facin una idea, amb un trànsit de 12.000 vehicles diaris ja és obligat el desdoblament, i el Ministeri de Foment desdobla a la península a partir dels 8.000 vehicles diaris. Per tant la seva necessitat és evident.

El nou desdoblament Eivissa-Sant Antoni passa per dos nuclis urbans, Sant Rafel i Can Tomàs. A Sant Rafel s'hi fa un fals túnel d'1 quilòmetre; és una solució mediambientalment encomiable, ja que treu el trànsit de dins el poble, i s'enterra la carretera de tal manera que descongestionam, guanyam en seguretat, evitam renou als seus habitants i reduïm de manera considerable l'impacte mediambiental que tendria un altre tipus de solució sense el fals túnel que ara mateix s'hi està construint. Evidentment hi ha solucions més barates, com per exemple no fer el fals túnel, però aquest govern amb aquesta solució fa una aposta decidida per augmentar la seguretat i la qualitat de vida dels habitants de Sant Rafel. Recordem que aquesta carretera presenta un alt nivell de sinistralitat; durant el període 2001 i 2003 en aquesta carretera hi va haver 201 accidents amb 15 morts, a més de centenars de víctimes; l'any 2004 hi va haver 56 accidents amb 4 morts i prop d'un centenar de víctimes.

A la carretera Eivissa-Sant Antoni també hi feim un segon fals túnel, la variant de Can Tomàs, que també servirà per treure el trànsit de dins el casc urbà; a més de descongestionar, també hi guanyam en seguretat i en qualitat de vida. Segurament els habitants de Can Tomàs ens ho agrairan, no en tenim cap dubte. El nou desdoblament Eivissa-Sant Antoni acaba amb la construcció de la ronda sud de Sant Antoni, que entroncarà amb la ronda nord que es construí en temps del pacte de progrés.

El millor exemple de la bona predisposició d'aquest govern a arribar a acords, el tenim en el fet que el projecte original s'ha modificat gràcies a les al·legacions que s'hi han fet. De tres passos elevats amb canvi de sentit projectats inicialment, se'n manté un aprofitant el desnivell d'un talús que ja existeix, la qual cosa tampoc no significa augmentar l'impacte mediambiental. A més a més, i pareix que n'hi ha que ho obliden, el Pla general d'ordenació urbana de Sant Antoni de l'any 1987, amb el suport de manera unànime de tots els grups, PSOE inclòs, contemplava una amplària major del desdoblament que ara mateix s'hi està construint.

(Aldarull a la sala i alguns aplaudiments)

Sembla ser que n'hi ha que han perdut la memòria.

Passem ara al nou accés a l'aeroport d'Eivissa. El 5 de juny de l'any 2002 el pacte de progrés va aprovar l'estudi informatiu del traçat que finalment el govern actual està executant; repetesc, i és necessari remarcar-ho: el pacte de progrés va aprovar l'estudi informatiu del traçat que ara mateix un govern del Partit Popular està executant.

(Més aldarull a la sala)

Aquest estudi informatiu..., aquest estudi informatiu incloïa quatre alternatives de traçat possibles, i va ser el mateix pacte de progrés que va optar pel traçat que finalment nosaltres, un govern del Partit Popular, estam executant.

(Remor de veus)

De fet, el pacte de progrés l'aprova, però no el tragué a informació pública; repetesc: no el tragué a informació pública; pegaren a les sordes, dins la millor tradició paternalista de l'esquerra, sense cap respecte per la claror ni per la transparència que llavors, quan són a l'oposició, prediquen i abandonen. Va ser..., va ser un govern del Partit Popular que va treure a informació pública aquest estudi, i va ser així com tots ens assabentàrem, vàrem conèixer, vàrem saber -escoltin bé- que el grup progressista de Sant Josep, concretament de la mà de Josep Marí Ribas, "Agustinet", vàrem saber que apostaven exactament pel mateix traçat que ara mateix s'està construint...

(Remor de veus i aldarull)

...al·legació que va entrar a l'Ajuntament de Sant Josep dia 11 de desembre de l'any 2003 i que evidentment puc deixar en mans del president perquè li peguin una ullada.

(Aplaudiments)

A part..., a part de l'estudi informatiu, també el Govern ha tret a informació pública el projecte del traçat on tothom ha pogut presentar al·legacions. La necessitat d'aquest nou accés a l'aeroport també clama al cel. A l'estiu, 32.000 vehicles diaris, i travessar Can Cifre a l'estiu pot comportar tranquil·lament més d'una hora. L'obra que s'hi està fent és una obra exquisida des d'un punt de vista mediambiental. Se soterra la carretera a dos punts amb dos falsos túnels a Ca na Palleva i a Can Cifre. A més de treure el trànsit dels nuclis urbans i evitar renous, el tram soterrat que queda enmig de Ca na Palleva i Can Cifre es podrà cobrir en un futur i construir-hi un bulevard damunt.

(Remor de veus)

Quines són les intencions del pacte de progrés d'Eivissa? Tenen cap alternativa?, volen solucions? La resposta és no. No els ha interessat arribar a acords. S'ha modificat el projecte original d'Eivissa-Sant Antoni gràcies a les al·legacions que s'hi han presentat, i com si res. Proposta perquè dijous que ve es reunixin consell i Govern central. Des del meu grup en som

molt escèptics: fa un any que ens varen fer la mateixa proposta i encara a dia d'avui esperam d'asseguts.

Mirin, siguin honestos per una estoneta.

(Més remor de veus)

L'únic que interessa a l'esquerra d'Eivissa i a l'esquerra balear en general, de debò de debò, és encendre el foc de l'agitació i de la propaganda, que comenci a Eivissa i es vagi estenenent com un incendi a la resta de les Illes. L'objectiu?, que el Partit Popular no repeteixi majoria absoluta d'aquí a un any a les Illes Balears. El gran Satanàs ara del moviment d'"agit-prop" que impulsa davall davall el PSOE, són les autopistes, identificades amb el Partit Popular. Per això els activistes antiautopista fan "soflames" apocalíptiques, catastrofistes, fent una ensalada ben condimentada de destrucció del territori, Abel Matutes, camps de golf i autopistes de vuit carrils, vuit carrils, que no n'hi ha cap a Europa.

(Rialles)

Aquesta, aquesta és la propaganda dels agitadors antiautopista, i per això es creen un enemic fet a mida per pegar-li a gust. El seu objectiu?, arribar a les eleccions amb les carreteres aixecades i sense acabar, i molt probablement ho aconsegueixin, a fi de tombar la balança i guanyant un diputat més d'Eivissa. L'estratègia electoralista és claríssima; la resta, manipulacions i mentides.

Acte del jutjat número 4. No passin pena: el Govern presentarà les proves pertinents perquè finalment deixin entrar les màquines. Vull recordar que el jutjat número 2 d'Eivissa abans, prèviament, havia dit tot el contrari per uns fets molt semblants, així com altres actes favorables sempre al Govern del Partit Popular. Perdem la memòria, Sr. Boned; se n'ha oblidat, d'això? Jo crec que hauríem de ser un poc més equànimes i donar a allò cautelar la importància relativa que té.

Entrem ara a un altre punt, polèmic també, preu dels projectes. Són cars els desdoblaments que se construeixen? Sí. Per què? Primer, perquè hem optat per la construcció de falsos túnels, una solució per al futur que prima la seguretat, la sostenibilitat mediambiental i la qualitat de vida. Per exemple, només el fals túnel de Sant Rafel representa el 40% del cost total del projecte. Segon, perquè al Govern no li ha quedat més remei que acudir a aquest tipus d'enginyeria financera per pagar aquestes carreteres...

(Remor de veus)

..., com per cert també se fa a Andalusia, o Castella-La Manxa. Un conveni de Madrid que no ha arribat, maldament el compromís ferm del PSIB-PSOE de reunir-se per parlar-ne. Fa un any que ens varen fer una proposta i encara a dia d'avui res de res, dos convenis de carreteres denunciats. Conclusió, no arriba cap doblar de Madrid per fer carreteres i això senyors diputats no és fer victimisme, jo no en faig de victimisme, simplement constat realitats. I la realitat és que mentre a Barcelona s'està fent una nova línia de metro que costarà 4.000 milions d'euros, aquí en aquestes illes no hi arriba ni un cèntim. Això és la veritat...

(Aplaudiments i remor de veus)

Desembre de l'any 2004. La ministra de Foment, Sra. Magdalena Álvarez anuncia una proposta d'un nou pla nacional estratègic d'infraestructures i transports per als pròxims 15 anys, fins l'any 2020. El PEIT (Pla nacional estratègic) té una previsió d'un pressupost total de 241.392 milions d'euros, repetesc, 241.392 milions d'euros, perquè se'n facin una idea en pessetes més de 40 bilions, un 40 seguit de 12 zeros. Com vostès saben, la ministra va excloure les Illes Balears i les Illes Canàries del nou PEIT, ens remetiem a signar convenis, clar convenis vaporosos, si ens atenem als fets, a la previsió pressupostària que la ministra de Foment fins ara ha tengut reservada per a aquest Govern, zero euros. Si feim una estimació ràpida i aproximada, 40 bilions de pessetes per a tot Espanya corresponen a 1 bilió de pessetes per a cada milió d'habitants i que seria aproximadament el que correspondria a les Illes Balears si haguéssim estat inclosos dins el nou PEIT i si només tenguessin en compte criteris poblacionals.

Si afinam un poc més dins el PEIT, el PEIT estatal dedicarà en els pròxims 15 anys 60.635 milions d'euros en carreteres, exceptuant les infraestructures urbanes. Si continuam estimant allò que ens hagués pogut tocar si ens haguessin inclòs dins el PEIT i també sempre que considerem únicament criteris poblacionals, ens tocarien uns 1.500 milions d'euros. El nou conveni que ara ens torna oferir el PSIB, els 569 milions d'euros que fa un any ja ens oferien o és un altre. De totes maneres és evident que no arribam encara a aquests 1.500 d'euros. Per això, perquè no arriba un cèntim, perquè tenim dos convenis denunciats, en el Govern no li ha quedat més remei que finançar aquests dos projectes a través de peatge a l'ombra.

Al marge de moviments "agit-prop" que només persegueixen fer perdre les eleccions al Partit Popular, la pregunta és per què el PSIB-PSOE se posa en contra de manera sistemàtica dels interessos de les Illes Balears? Sra. Armengol...

(Remor de veus)

I mentre tant, per què se presenten com els paladins del consens i del diàleg aquells que fan exercicis diaris de doble moral. Agiten de darrera la pancarta a Eivissa i se presenten aquí, en el Parlament, amb paraules d'acord, d'amor, de pau i de consens. Ni una mala paraula, però tampoc una bona acció. Aquesta és la consigna del tarannà socialista, que més que nou és el de sempre, el mateix que *los 100 años de honradez*.

I ja per acabar, quasi ja no me'n recordava, anunciar-los que votarem en contra d'aquesta proposta perquè l'únic que persegueix és entretenir, endarrerir més i més la solució definitiva que esperen, ben segur, la majoria dels ciutadans d'Eivissa. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Sr. Boned.

(Continuen els aplaudiments)

Per favor, un poc de silenci. Gràcies. Sr. Boned té la paraula.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Avui acabam d'assistir en aquest Parlament a un claríssim, tal vegada el més clar exemple de covardia política d'aquests darrers anys...

(Remor de veus)

...un problema molt clar a Eivissa i ni un sol diputat d'Eivissa capacitat per sortir aquí a defensar els projectes...

(Aplaudiments i remor de veus)

Vergonyós senyors diputats! Vergonyós!

(Continua la remor de veus)

A més a més surt aquí el portaveu i dels 10 minuts, que han estat quasi 15, ha utilitzat el 90% del seu temps en intentar justificar els seus projectes, atacant el pacte i atacant el ministeri. Arguments que justifiquin amb solidesa els seus projectes ni un Sr. Diputat, ni un, ni això saben fer.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

EL SR. BONED I ROIG:

A més, fent afirmacions que com he dit en la meva primera intervenció no són més que mentides. Ara bé, ja ens va bé vist que l'exemple que té el Partit Popular quan utilitza reiteradament i en (...) les mentides, segurament vostè Sr. Font, dur camí de convertir-se en un nou Sr. Acebes, esper que amb el mateix resultat, que la gent sàpiga que quan diuen mentides han de passar a l'oposició i que d'aquí un any li ho facin pagar. I les seves mentides els duguin allà on han d'estar, a l'oposició, tal com va passar amb el Sr. Acebes i el seu partit a Madrid.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Vostès intenten argumentar, per defensar alguns d'aquests projectes dues coses, que fan infraestructures molt segures i posen un exemple d'un túnel. Miri, segons a qui li ho poden contar, a nosaltres no ens vengui amb aquestes històries, el túnel no el fan per seguretat, el fan perquè a algú econòmicament li sortirà molt bé. Però és que els comerciants de Sant Rafel els han demanat que no el facin, per què? Per què el batle de Sant Antoni sí rep, sí atén i sí fa cas a allò que diuen alguns ciutadans per suprimir, segons diu ell, algunes coses i en canvi quan tot el col·lectiu de comerciants de Sant Rafel demana que no facin el túnel no els fa ni cas? Això no és cap argument Sr. Font, això és només justificar que a vostès el que els interessa és gastar molt perquè algú hi guanyi molt i punt. No hi ha altra justificació.

(Alguns aplaudiments)

El tema dels morts. A vostès els encanta parlar dels morts, els encanta. Només li vull dir una cosa, li faig saber a dia d'avui que el dia que aquestes autovies estiguin fetes, si desgraciadament arriben a fer-se, aquí i totes les Balears, pesaran sobre les seves esquenes tots els morts que hi pugui haver a una autovia, ja que vostès diuen que les fan perquè no hi hagi morts i acusen el pacte de ser responsable d'aquestes morts, vostès seran els responsables de les que hi haurà a partir d'aquest moment, vostès i ningú més...

(Remor de veus i aldarull a la sala)

A més a més, han de saber una cosa...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

EL SR. BONED I ROIG:

...maldament no els interessi escoltar-ho. Moltes de les morts que es produeixen en aquesta carretera no són producte de segons què, són producte d'una excés de velocitat i d'alcoholisme. I què passa? Que estam parlant d'un excés de morts degut a un tema d'alcohol, en una comunitat autònoma que es nega a aprovar una llei de l'alcohol.

(Aplaudiments i remor de veus)

A més ens parla de la seva exquisidesa en el tractament als propietaris. Jo només li demanaria una cosa, li reclam per als propietaris afectats d'aquestes expropiacions exactament el mateix tracte que tenen vostès amb els afectats per les expropiacions o simplement que es cataloguen com a parc natural uns terrenys. Quan aquests propietaris diuen vostès que tenen drets i que vostès els han de defensar, defensin també perquè són el Govern de tots, els expropiats per a les carreteres. En cas contrari tornam a allò que he dit abans, ciutadans de primera i ciutadans de segona per a vostès. Els que estan prop de vostès de primera, els que estan més lluny són de segona i no tenen remei.

I quan parla de milions. Vostès no són els més indicats per parlar de milions i per parlar de convenis, si varen ser vostès els que varen firmar el conveni. El primer conveni d'aquesta legislatura el firmaren amb un Govern en funcions, això sí. I ara reclamen milions per un import molt inferior al que el mateix ministeri del Partit Socialista els va oferir l'any passat, 241 contra 569. Però què reclamen ara, si vostès quan governaven no posaven ni un euro més del que tocava. Ara que no governen en volen i abans per què no?

(Alguns aplaudiments)

I a més diuen vostès que estan obligats a utilitzar el sistema de peatge a l'ombra. Tampoc diuen no tenir ni un sol euro d'inversió per a tren. I no fa gaire ens deien vostès aquí també que no fan la continuació de l'actual xarxa de tren perquè no tenen finançament i esperen que Madrid el pagui. Per què no han fet el mateix aquí? Esperar que Madrid ho pagui. Per al tren esperen, per a les carreteres no. És una pura contradicció, vostès demostren que desconeixen el seu mateix Pla director,

o simplement que estan predisposats a incomplir-lo. El Pla director sectorial de transports diu que un dels objectius bàsics ha de ser suprimir i eliminar vehicles privats de les carreteres. Com els eliminaran vehicles d'aquestes illes? Fent més autopistes o apostant pel transport públic? Vostès fan autopistes, nosaltres deim que s'ha d'apostar pel transport públic. Vostès senyors diputats han de deixar de manipular, han de deixar d'enganyar, han de retirar aquests projectes, han de consensuar-ne de nous. Ja li he dit abans, si ho fan així, ens tendran al seu costat perquè obtindrem el finançament necessari i farem les millores necessàries. En cas contrari, només ens tendran allà on estam ara i és fent-los oposició i enfront de vostès, perquè no estam disposats a passar ni una vegada més per un sol dels projectes que vostès ens proposen.

Gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Boned.

Senyores i senyors diputats, passam a votació.

24 vots a favor, 29 en contra, cap abstenció. Per tant, queda rebutjada aquesta proposició no de llei.

Senyores i senyors, s'aixeca la sessió.

(Aplaudiments)

Correcció d'errates del Diari de Sessions del Ple del Parlament de les Illes Balears núm. 85.

A la pàgina 4404:

- Allà on diu: ..., la 7192.
- Ha de dir: ..., **la 7182.**

A la pàgina 4410:

- Allà on diu: Passam a votar les esmenes 32 i 37.
- Ha de dir: Passam a votar **els articles** 32 i 37.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS